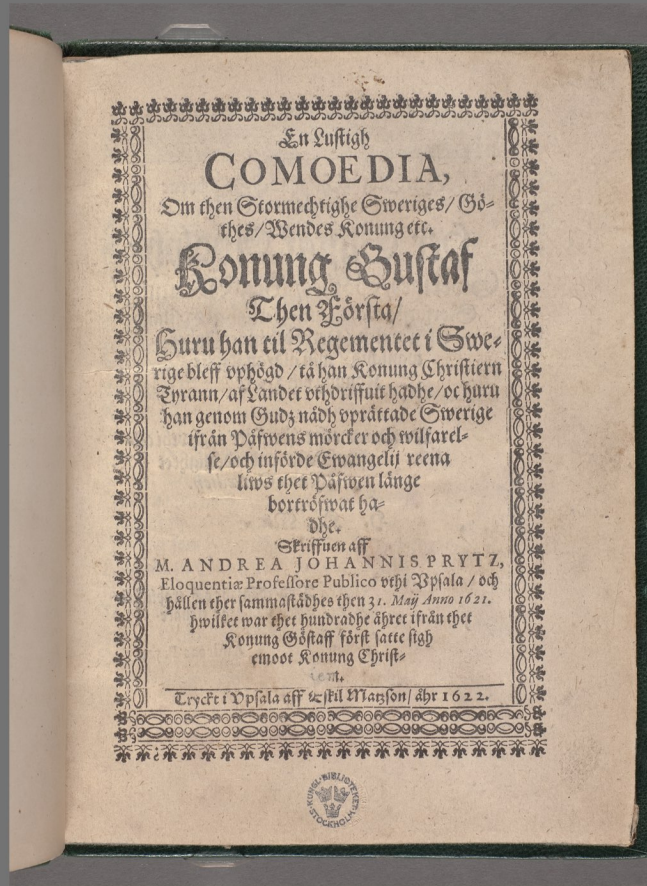

Prytz, Andreas Johannis

En lustigh comoedia, om then stormechtighe Sweriges, ...

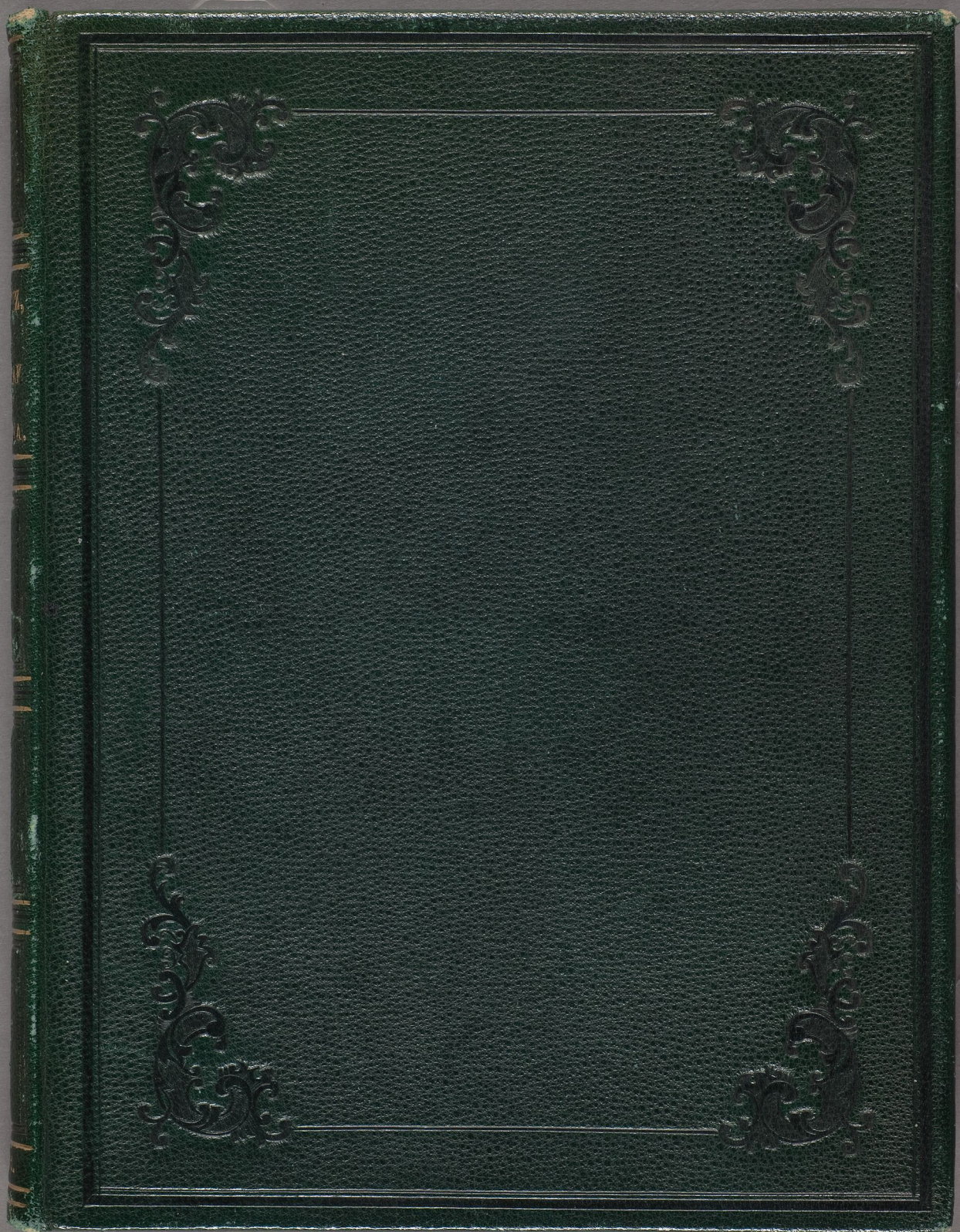
Tryck // F1700 / 2251

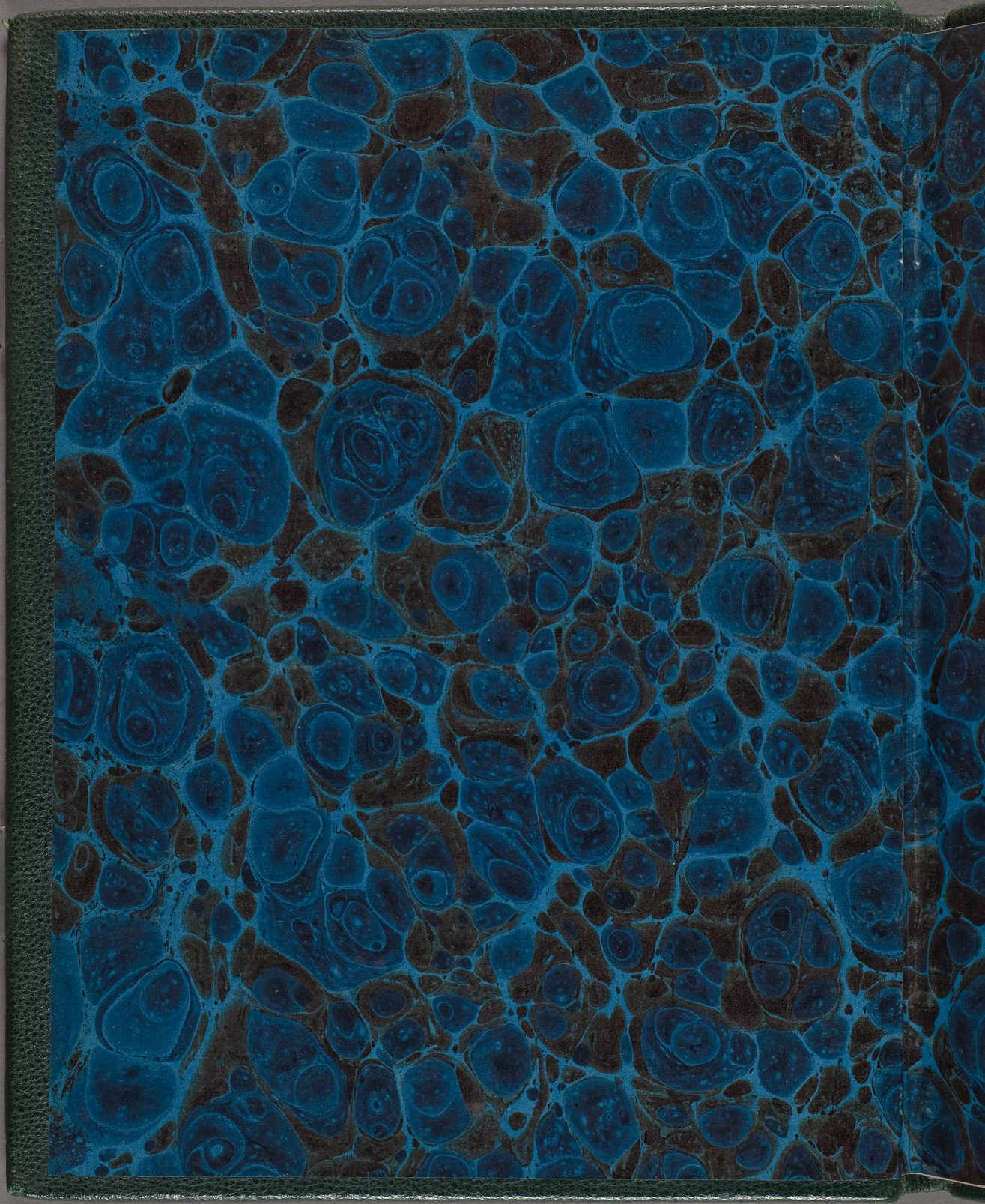
Tillkomstår 1622

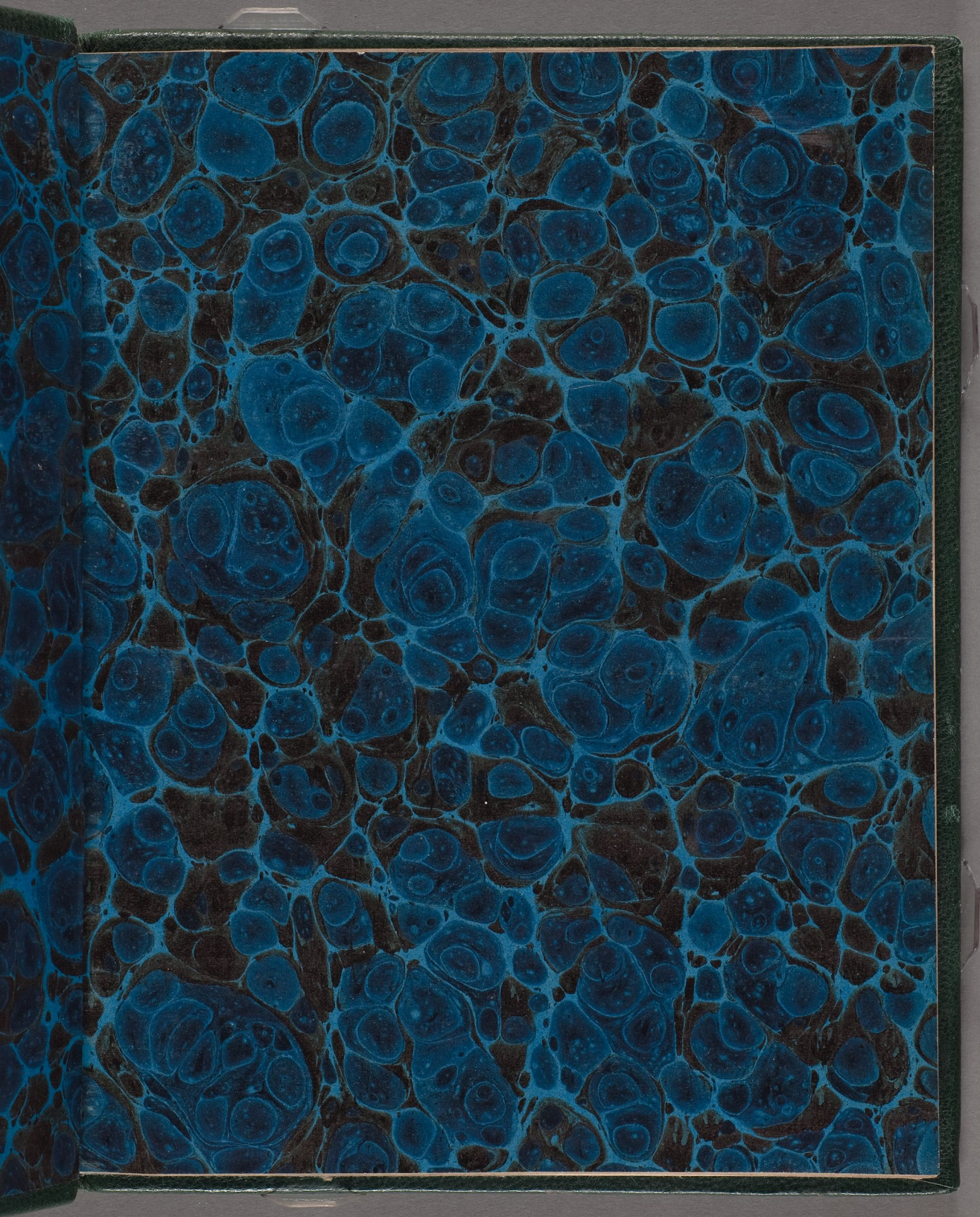
Digitaliserad år 2016

National Library
of Sweden

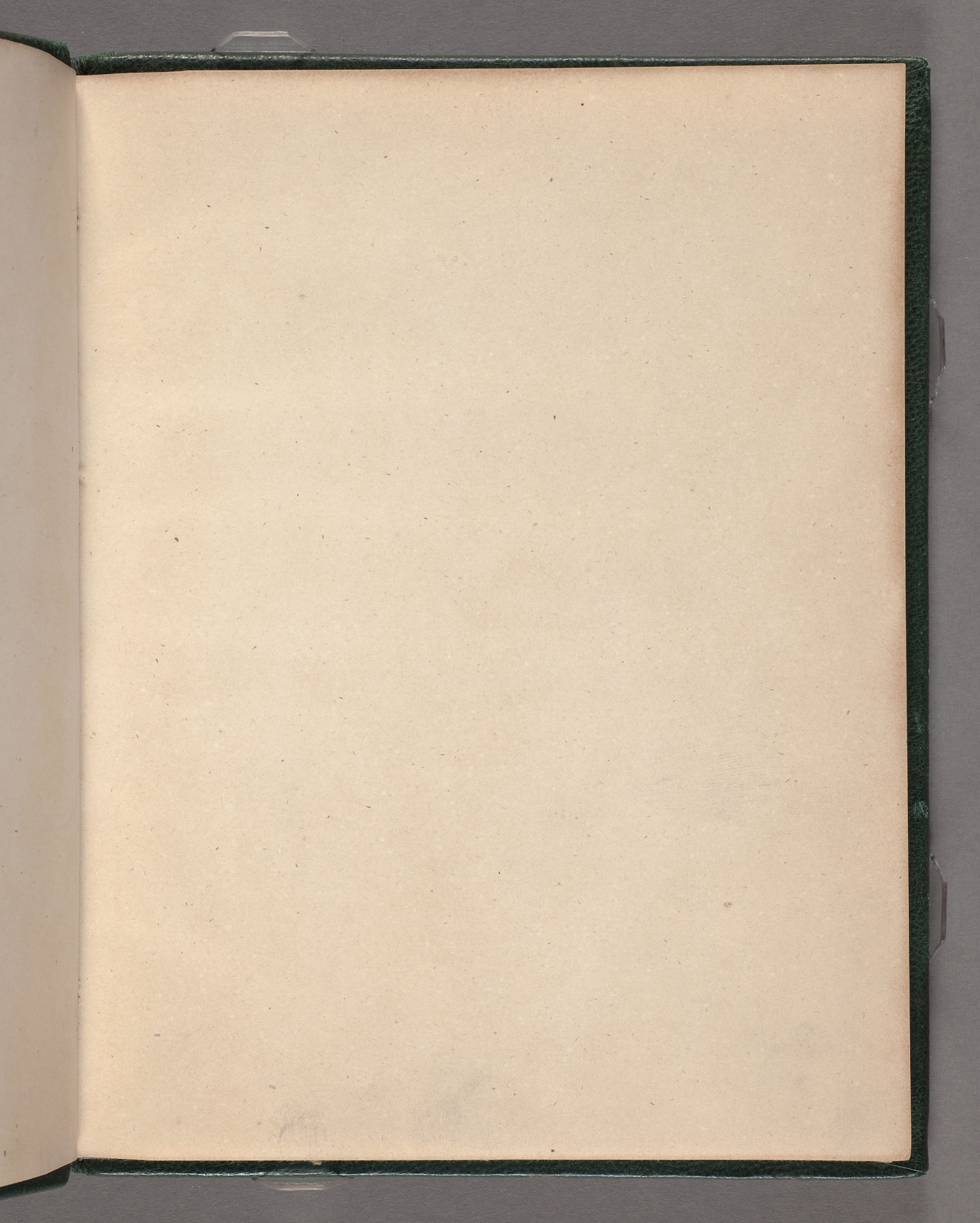

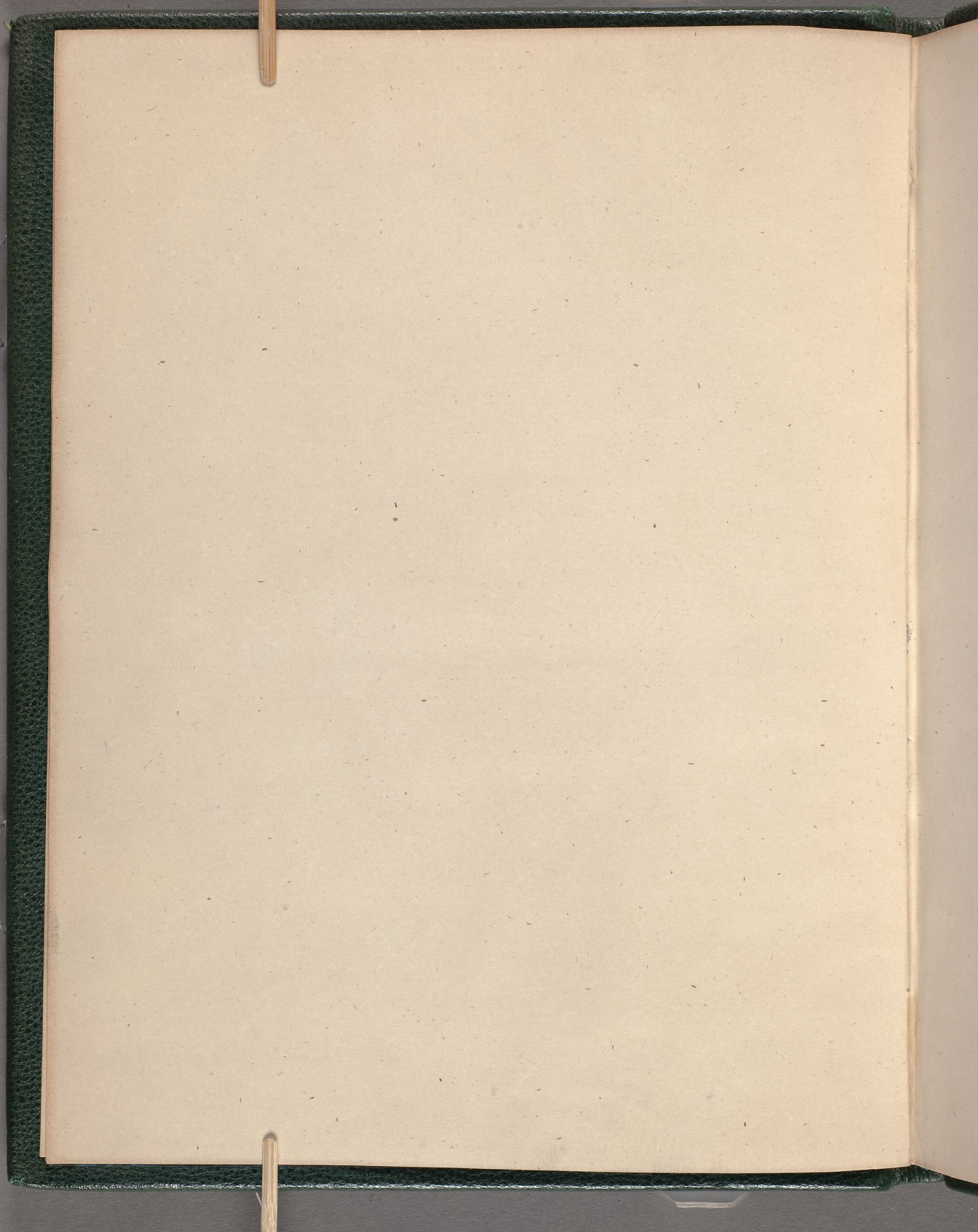

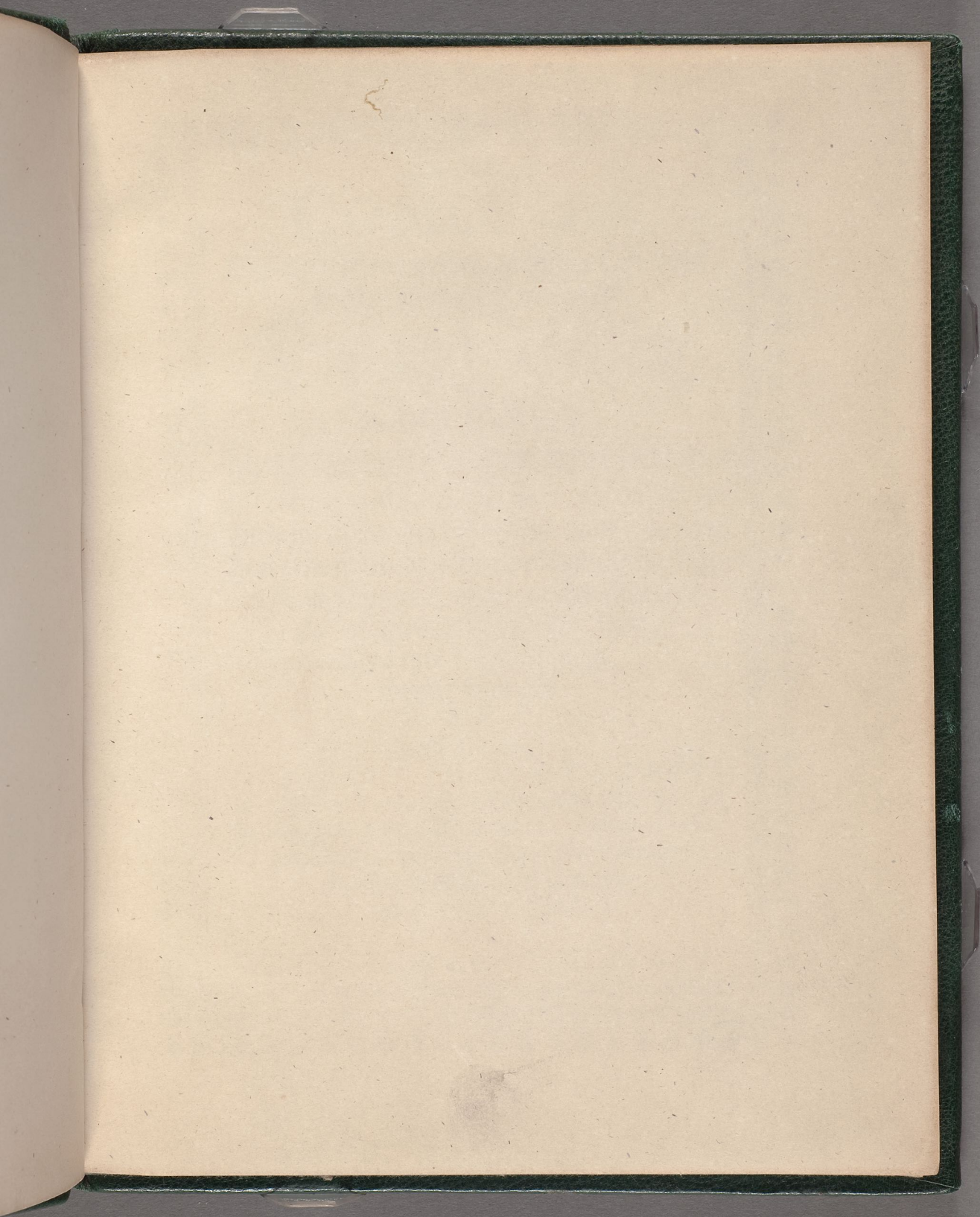
June 1700.
Citt. Sv.
Dram.

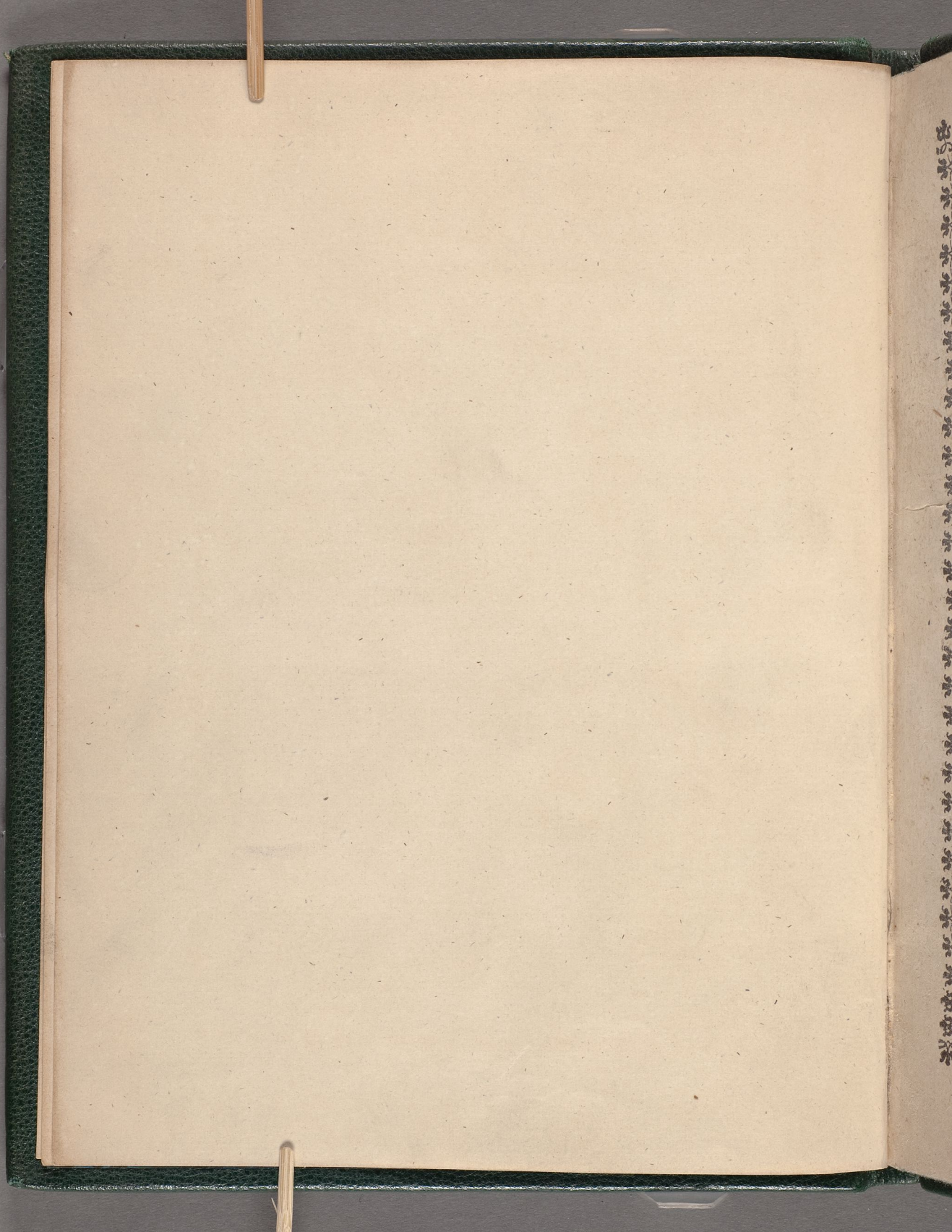
F1700

2257

En Lustigh

COMOEDIA,

Om then Stormechtighe Sweriges / Gö-
thes / Wendes Konung etc.

Konung Gustaf

Then Första /

Huru han til Regimentet i Swe-
rige bleff uphögd / så han Konung Christiern
Tyrrann / af Landet och driffuit hadhe / oc huru
han genom Gudz nådh oprättade Sverige
ifran Påfvens mördler och wilsarel-
se / och införde Ewangelij reena
liws thet Påfwen länge
borttröfwat ha-

de.

Skriffuen aff

M. ANDREA JOHANNIS PRYTZ,

Eloquentiæ Professore Publico wchi Upsala / och
hällen thet sammastädhes then 31. Maj Anno 1621.

hwilket war thet hundradhe året ifran thet

Konung Göstaf först satte sigh
emoot Konung Christ-

ent.

Tryckt i Upsala aff Wskil Matsson / år 1622.

Then Stormächtighe och Höghborne
Furste och Herre/

Her Gustaf Adolph/
Sweriges/Göthes/WendesKonung/
Storfurste til Finland/Hertigh til Ehstland
och Carelen/Herre ochhöffuer Inger-
manland/ min aldranädigste
Konung och Herre

Dedicerar och tilskriffuer iagh vthi all-
somstörsta vnderdänigheet
thenna Comædien.

H. R. M.

Vnderdänighe och troplich-
ge tienare

Andreas Prytz.

Prologus.

Soghlarde Herrar wälachtadhe män/
Hustrur och Jungfrur och hwar ungerstwen.
Wij wete och hwadh nödh oc sakra/
För ett hundradhe åhr mände wara
Wära Fädher/ öffuer then twång och meen/
Wätte wäl söria och gråta en steen.
The twingades bådhe til Krop och Siäl/
Aff Kung Christiern och Påswen elsaect fäll.
Konung Christiren then omilde Tyrän/
Them til Kroppen hårdt så twingade han/
Och kunde dock sitt tyranniske modh/
Aldrigh fule måtta aff thetas blodh.
Påswen i Rom then grymma Antechrist/
Plågade them til Siälen medh stoor list/
Hwilken som hadhe them Gudz Ord borttryckt/
Wåggen til Saligheten igenlyckt.
När nu våra Fädher monde wara/
Til Krop och Siäl så i största sakra/
Ansågh Gudh then jemmer och ålende /
Och them oförtänckt Saligheet sände/
Gaff Gøstaf Erickson thet ädle Blodh/

Aff högdenne krafft och manhafftige modh.
Hwilken Kung Christiern aff landet kiörde/
Then tyrannen stoor som alt ondt rörde.
Förde sedhan Gudz rene Ord på gång/
Som vnder Påfwen war vthi stoort twång.
Här öffuer wij oss glädhie aldramäst/
Och hållom vthi vårt land Jubelsäst/
At Gudh aff Konung Göstafsz familie//
Haffuer vthaff sin nådighe wille//
Oss förleden hundradh åhr regerat//
Regementet och Gudz Ord förmerat.
Här til år thenna Comædia stält//
Som wij begynna agera samhälde.
Warer oss alla gunstige och blidh//
Edher skal ey lång bliffua thenna tidh.

ACTVS I. SCENA I.

Herr Gustaff Erichson.

Och tu ålende Swea land//
Går tigh nu så illa i hand//
At tin Barn högga och lågga//
Skal Tyrannen grym så plägga.
D/ at Steen Sture medh händer.
Aff jorden taas// eller tånder/
Honom ther opgraffua kunde//
Giorde hwar i thenna stunde//

Som

Som ett troghet Swenskt hierta haär /
Och seer huru medh Swenska saär /
Kung Christiern then grymme Tyrän /
Behän all mildheet / så han skäm.
När han och i Stockholm Kröntes.
Dhörighen och så röntes //
Hans hierta moot thet Swenska Blodh //
Edle Herrar aff dygd och modh //
Lät han mördas på samma dagh //
Behän all råttwisso och Lagh //
Här öffuer wil hiertat brista //
Aff stoor harm / skal ingen gnista //
Aff Swenskt blodh i Sverige wara //
Som thetta wäld / stora fahra //
Affwäria skal / och then blodhund //
Dortkora eller slå i grund //
Behän all ähra och trooplickt //
Såsom han gjorde medh falsk dikt //
Then salighe förste Herr Steen //
Fördes iagh fången medh stoor meen //
Sampt andre ifrå Sveriges Land.
När iagh kom til then Danska strand //
Behstodh iagh thet myckit förtrööt //
Så mycken hädelse och flööt //
Aff the Jutars mund så wiidha //
Iagh moste thet så alt lidha //

The

The sadhe thet femma swåra/
Så Swenska medh tijdhen dåra/
At Swenskt Adelsfrw och Dansk Drång/
Kunde gå tilhopa i Sångh.
Swenskt bonde går wåll widh ploghen
Medh ett träbeen och på loghen.
Ach Gudh aff tin stoora nådhe/
See til thenna stoore wådhe/
Som wåre land ochi nu swåffuar/
Bng och gammal ther aff båffuar.
Alltidh Gudhi från barndoms tijdh/
Så haffuer tu migh warie bliidh.
Alltidh tin nådhe bewiisat/
Nu från then stoore spott liisat/
Som iagh i Danmark en tijdh lång/
Behståt haar / thet gjorde migh bångh.
Fast meera migh nu förtryter/
Huru Tyrannen fring flyter/
I landet här / qwinna och man/
Behan försyn tå mördar han.
Wisserligh troor iagh at Gudh skal/
Wåre Land råtta från thetta fall.
Saken iagh fritt antagha wil/
Genom Gudz nådh göra mitt til/
Haffua til liiff och dödh fruisste modh/
Wågha wil iagh bådhe Liiff och Blodh/

8/
Nu för Fäderneslandet kår/
Iagh weet wist Gudh är migh när.
Behan honom iagh intet gör/
Hwarken står / går / eller hör.
Hår effter iagh i liiffz fahra/
Nöde och bekymmer måste wara/
Thet seer iagh nogh / mån hwadh hiälper/
För mitt folck iagh gierna stälper.
Från Calmar slap iagh medh mödha/
The wille migh och ther dödha.
Når iagh från Christiern rådde aff
Talet föll ingenti behagh.
I Småland hoos min Landbönder.
Will iagh see om iagh är glömder.

ACTVS I. SCENAI I.

Duo Smolandi Judde och Summe.

Judde Hör haar Göstaff Erickson ån/
Warit näst ehr kommer han gen.
Summe Han haar talt medh oss Böndren sin/
Judde Huru faller ehr hans taal in?
Summe Iagh kan ther om intet sija/
Iagh täncker wij wille tija.
Judde Så mycket så sågher rätt iagh/
Thet han begårar taar en lagh.
Oss skal en tryta Salt en Sill/
Haar Kung Christiern låffuat / ther til
Oss

Off then glopen wij en förtrou/
Som moot Kungen trachar orou.
Medh stector och pül fördriffue/
welle wij honom/han bliffue/
Sedhan stilla om han kan/
Här achear honom ingen man.

ACT: I. SC: III.

Gustavus, Archiepiscopus, Nuncius,

Gustavus, I Småland iagh förskutin är/
Bnder Tyrannen bliffua thår/
Haffua the lust thet må wara/
Uhn ochstår iagh större fahra.
Mitt upsåat iagh först wil bådha
Erkebiskop Jacob/han rådha
Må til thet som kan wara gått/
Rätta landet aff thenna spått.
Thed är gått iagh honom möter/
Wij äre bådhe aff Göcher.
Eder helsa wyrdigh Herre/
Ar migh altidh kår/ehr werre
An som iagh önskar aldrigh stee/
I welen migh och rådhe betee.

Archiep: Edher tilkomst är migh och kår/
Her Göstaf näghre daghar här/
Bliff

Bliffuer / iagh haffuer om edher
Någhot hörde / therföre bedher /
I welen ehr wål see före
En sielffue obestånd gøre.

Gustavus, Herre Erchiebisp min åhra
Iagh intet söker / men mehra
Mitt kåre Fådhermeslandz wårff /
Thet som år på högsta förderff
Kommet / aff Tyrannen tagha
All ting i godh ordning lagha.

Archiep: Herr Gøstass welen i lydha
Mitt råd / och så här förbiðha.
Til Kung Christiern för ehr skriffua
Wil iagh / han skal wist gunst giffua.
Andra länge i skoghen gått /
Haffua gunst åter igen fådt.

Gustavus Kung Christiern troor iagh aldrigh wål
Får han migh / iagh faar en ond fål.
Sij ther kommer en fremmand man /

Arch: Hwadh tijende bårer i fram.

Nunc: Från Stockholm kommer iagh nu här /
Inga godha tijender bår.

Kung Christiern tyrannicerar
Gruffueligh / kan stee han menar
Sitt rijke ther medh stadhsåsta /
Når han Rijsens Herrar bästa

B

Haar

Haar borta / then Edla Herre /
Erick Johanson en werre /
Mofte låta huffuudh springa /
Alla daghar Swerdec klinga
Seer man / ochan någhon mistund /
All Swenskt Adel så margelund
Behrocas / andre godhe Mån
Hår är ingen snart meer igån /

Archiép.
Gustav:

Hjelp Gudh hwadh i haffuen sagdt.
Iag weet ale wål Kung Christierns trakt /
Sitt spel han nu begynnar först /
På Swenske blodh slåcker han sin törst
Aldrigh / hwar han så får låta
Fort / en Swenska thet medh båta.
Her Erkebisp farer doch wål /
Hedhan lånder iagh nu min sål.
Iagh är nu ingenstädhes trygh /
Schwart skal iagh wenda min ryggh /
Then migh kenne han migh tagher /
Och så til Kung Christiern dragher.
At förklådha migh wil iagh gå
Når wårst tilstår Gudh hjælper tā.
Aldrigh skal iagh modhet fälla /
Fast thet skulle lifffuet gälla.
Antingen skal iagh prijs winna
I Sverige hoos man och qwinna //

Hel

Heller skal iagh för them alla
Genom dödhén nedherfalla.
Thet wil iagh hålla för åhra/
Intet då skal migh försåhra.
Iagh wil nu finna på itt råd/
Herr en Gudh ware medh i dådh.
It Dalarna wil iagh såhra/
Hoo weet om the en sku wara/
Benegne/ til at stå migh bi/
Ja men rätt til them wil iagh fly.
Iagh skal rätt medh alla tilsee/
Kung Christiern skal så bång och wee.
The som vchi Bergslaghen boo/
Kunna och bewisa migh troo.

ACTVS I. SCENA IV.

Aron Pederson/ Bånge Brunson/ Fougdekarlarnar.

Bånge
Brunson.

Aron Peerson drogh nu från migh/
Som sadhe för migh wisseligh/
Gustaff Erson til Berzslagan
Ähr kommen i thessa daghan.
Han går i Bonde klådher klädd/
Och är intett synnerligh rädd.
Han stämpelar listigt som en man/
Kiöra Kung Christiern ut aff land.
By mina karlar sågher iagh/
Rätt hastigt genom natt och dagh/

B ij

Wele

Wile wij nu åstadh dragha
Honom strax til fånga tagha/
Och förän til Kung Christiern fram/
För sitt vproor skal han få skam.
Ären Person drogh föråth heem
At hålla honom qwar medh klām.

Fongdes
karl.

Ja men wij ähr lustigh och gladh/
Wij få draa thenna reesa stadh.
Han haffuer en Guldadia ny.
Vnder Bondaklådhen förty
Lyster oss med henne leka/
Skole wij ey lenger peka.

Om iagh ähr en retskafuens bus
Iagh tör wäl giöra thetta pus
Stöta på honom hiertat och
Om iagh elies heter Pål fuch

Bänge
Brunson.

I sku inthet slå honom hiäl
Sägher iagh han ähr mehra wäl
Fängen i handkloffuer tagas
Och bunden til Kungen draghas
För honom få wij då mehr skäl
An om wij slå honom ihjäl.
Ären Person kommer nu här
Huem wet hwadh han för tijend bär.

Aron
Pederson.

Bencke brunson iagh ähr så sticken
Och rätt sa rosene picken

Göstaff Erson i ehenna natt
Haar sin foos öffuer färian satt /
Vp äth Dalarna täncker iagh
Nu weet iagh intet någhon lagh.
Thet war rätt en galin reeda /
Han skulle sigh hädhan leedha.
Han sticker sigh nu wäl unnan /
Efter wij här icke sunnan.

Aron
Person.
Songdes
karl.

Följer migh likwäl i mitt hws /
Så länge wij taghom off rws.
Iagh saa likwäl wij skulle få
Bestebudh så iagh drogh hem frå /

ACT: I. SC: V.

Göstaff Erson / Riäris Jugås Gunnär / Spiore
Säbbens Niese / Rietilogs Lasse
Dalekarlarna.

Rietilogs Lasse
Ländzmannen. Hör / hwem ihr du syhr een streike /
fosse gohr och kagår iähr.

Gustavus, Iagh är en Wonde / och är hemma på Re-
karna / och haar dragit hjit vp unnan för
Kung Christiern / som tyrannicerar så dår
vth på landet.

Rietilogs
Lasse.

Gudz blom / du ihr ey nogår rumbon-
de / diö du ihr nogat so Herre achtogen
i ögomma deinom / Igh weet wäl hwem
du ihr syhr een lumpån / streck ey syhr
migh

migh/kulla mein ohn sagde sigh seå gul-
lectiur innå min klådomma å digh/då-
se ohn såth och maggiårde i skråfuåm
auch i kuffuåm.

Gustav: Thet år liika hwadh piigant ehr hon sågher
then som skulle alt achta hwadh sådana så-
na/han hadhe nogh göra.

Kieeilogs
Lasse.

Hå io så hey pot iyr ohn ey/ohn iyr no-
got så tong åf sigh/ och omalid fret/ igh
wet edh/huerio ohn duge/wildra åhn
du. Dåth igh kånnes fulde widh digh
och/ åf diere sågdena / såsse kulla mein
ohn sagde/ och igh syr / du iyr Johan
Ers Gøstave/du affue och werit neste
Andes Person å Rånkhyttune. I Bp
salum afue du och studieråt. Dåt en
wil igh opråne digh/hå ney bort ådh/
sege igh.

Gustav: Jagh må wål bekånna för edher / iagh år
Gøstaf Erson/migh förerter och thet går
migh hårdt til hiertat/huru Kung Christ-
iern / han handlar vchi wårt Fådernes-
land / een steen måtte gråta ther widh/
Görer som åhrliche tapre Swenska Mån/
håller medh migh wi wile kiöra och ho-
nom aff Riket.

Riåtes

Kiätelogs
Lasse.

Jaa / Gøstassue / wijs wijsom en huru
wihr wiliom lågã. Jya / ådh stande i
kneppune fyr oss isse serdã / datt wijs
wiliom tãlãs widh oss emellom / och
rådgjãrã edh fosse wãrhã nodh dugse.

Epiote
Såbbens
Nisse.

Megh ticker edh Gøstawe ihr so amalli
vngẽ åsiã / dãth ahn thoos fulde wãhrã fa-
toyen nough fyr diõ wãrdã.

Kiätelogs
Lasse.

Kiätis Jugås Gunnar / huru sãhi ihr
um iteane fosse oss ihr nu tyttãlãdh åff
issom Herrame.

Kiätis
Jugås
Gunnar.

Ja Gudz blom / ådh ahn ihr vngẽ åf åro-
ma / hiãper en / ahn ihr fulde nåugh pigge
åf sig / dãth hugser igh min meg.

Kiätelogs
Lasse.

Wihr withom och ådh / ahn ihr i isse
Kãitã spõdde / wihr hãrom och huru
Christiern peiner foket dahr ahn beller
dhã ahn tãge brott bådhe klak och kloof
fyr diõm ahn beller / gãhr ille bådhe ke-
lingar och frippa fosse såsua i kassoma.
Ihr icke ådh omalli iãloft.

Epiote
Såbbens
Nisse.

Nã / Gudz hunglade / wiliom wãhrã oller
een man / at holde min Johan Ers Gøstaf-
ve / och hiãpas ådh och driffua brott Chri-
stien åf Reykã / bådhe min piilom och ham-
brom.

Kiätis

Riättilogs
Lasse.

Wiliom nu säya Göstaf Ersune / ädh
wihr wiliom wåga både leiſſ och an-
nat fñhr an. Jo Gud; blom Göstaf-
vis / wir wiliom holda min digh / igh
ihr både Lääsman och Jär / igh ihr
fulde nåugh rådende och mechtonen i
diö igh tage migh fñhr / Jgh beller styr-
ke up ulla sãmnia soſſe byggie iåhr i
Daloma. Och um ädh wahr Herre
wil hiåpa oss / wahr rigiente åhl du
wårda helde Konunge / ädh åhl du luf-
wå / rått fñr fulla wiſſo / och du weet
fulde ädh / wildre ån igh kan säya / af-
wom wihr engen soſſe ſtñier och rigier
oss / so farom wihr willar.

Gustaf
Erson.

Jagh taclar edher som tapre och råttſit-
nige Swånſke män / för then benågenheet
i haſſue til migh / och ſynnerligh för thet i
låten gå edher til hiertat then nödh som nu
Fådherneſlandet åhr vchi / Gudh ſkal ſå-
dant lóna / och Dalakarlar warda här i-
genom bekommandes ett ewige beróm.
Jagh wil nu ſtilias ifrån eder kåre Låns-
man til thes i kunnen almogen öffuertala
til at hålla medh migh / låter ſi / ſtår migh
bij / hielper Gudh oss ſå ſå wi fuller ſådan
talas

talas widh hwerem som Konung eller Re-
gent skal bliffua / iagh begärar in tet then
äbran.

Rictilogs
Lasse.

So wihr wiliom holde min digh Gö-
stavis / diö du ihr äf diere rätte Ku-
nungs stemmune / syhr dhan skuld wi-
liom wihr ädh giärne giära / drifwa
äf Christiern um ädh wahr Herre wil
hiope off.

Epiote
Sabbens
Nisse.

Wihr afwom bådhe pilla / skechter / och
ståålbuga / stiota kunnom wihr min rätte
frillij dole / wihr plegom hitta å bådhe Fo-
rusnatta och snioskräufua min Skechtä-
ma. Wihr hugsom ädh wihr hittö å Chri-
stiern dhan blodrackan min piloma / gohr
ädh fosse wihr wiliom äfua edh.

Gustavus.

Far/r degh alla wäl.

Rictilogs
Lasse.

Fari och du wel Göstavis / igh wil rätte
mi strax adh Morom / och hynom odra
Gochnoma iårum mig / och ymyrtälå ollå
samma so dher ulia holda min digh. Så
wiliom wihr stadh man äf häuse och drif-
wa äf dan ialaka Kung Christen / och du
ahl rigiera off / deitt du wil äfwo off / so
wiliom wihr.

L

Ad.

Actus I. Scena VI.

Lasse Dlussjou / Dalekarlnanar / Her Göstaf.

Lasse Dluss-
jou.

Ahrlige män i Mora bygd /
Hassuen i hörde Kung Christierns
Huru han i Sverige far fram (dugd
En gammal en yng stonar han.
Förmycket aff eyraunniste modh
Läter han vthginta Swänste blodh.
Wid hwar ländzmans gård oprättas
Annu galgar / ther aff mättas
Menar han sin onska grymme /
Hwem går thetta en til sinne.
Di tapre och Swänste män /
Gödör honom förträtt igän.
Griper til che wilia och modh
Läter wara warme luff och blodh.
Fähren the Swänste gamla /
Som medh ingen dröisel samla.
Wäre fädher mong fremmand land
Hassua wunnit medh wäldigh hand.
All wärlden hassuer märckt och weet /
Prüsa theas manhafftigheet.
Allenast theas dugd them bödh
Dragha til Kriigs en twingen nödh.
Men nu twingar nödhen så stoor /
Thet hwar wäl weet i Sverige boor.
Läter

Låter see at i doch slächtes
På wåra sädher til fächtes.
Förswarer eder huus och bren/
Tagher edra hustrur i warn.
Låter en tyrannen så när
Komma / at han edher förtår /
Håriar m3 swårdet / mord och brann /
Som han annorstådes far fram.

Riæcilogs
Lasse.

Håå Gud3 blom wihr wiliom låga ånder
lunda / inte skal han så låga min sokiå i
lånda / so han nu går / rått besta etter seino
ielaka sinne / ney brot ådh tyckier migh /
sleicht duge en / soffe ahn nu steglar / so iher
leicht ådh ahn stiöter huarstie war Herre
elde nohn eller / hå dan soffe wisse hwar
Göstaffwe Erson wåre / honon wil
tom wihr holla min. men Kunung Chri
stiern den blodråkan / och alt hans sook
wiliom wihr hålda åntaf råikå. Igh som
Låsman och iåhr iher / igh afue giarit up
ollan issan lanzåndan / at wihr skoli olle
hålda min Gøstaf Erson. Deitt ihu wil
so wiliom och wihr. Ja Gud3 blom leice
rått fryt dahrå / wihr affuom nu sage dig /
all wythå ådh wihr wiliom wåhrå eller
en man.

E 4

Lasse

Lasse Olsson. I haffuen giort rätt mickit wäl/
Och haffuen hast thet til god skäl.

Riätelogs Hä/ hä/ Gudz blott, digh småom nu hwar
Lasse. Gustaf Ersön kumbe/ nu afue ahn taret å
sigh odra dräch, melde ahn addhe för, wihr
sågon ahn i fins / wiliom nu wåra loste-
gar och glädier.

Her Gustaff. Godhe män haffuen i betäncke
Faran som wår lansmän är händt.
Ähren i til sinnes som iagh/
Faghom til oss modh theyna dagh
Rustum oss til medh en frigzmake //
Faghom wårasaker i acht.
Moot fienden wil oss giffua/
Iagh hoppas thet skal godt bliffua.
Ingen tyrann länge lydher
Gudh/ ändoch han något byder.
Föra edher i marcken an.
Wil iagh som een trogen suänst man.
Allenast migh huldskap loffuer/
För eder wålfård då soffuer
Iagh aldrig/ troor migh/ säger ty
Welen i her effter stå bil.

Riätelogs Hä io/ edh wiliom wihr gårna gåra så
Lasse länge soffe mannekrudden orker stande
by/ och blodaren ihr wharmbe i oss. Leite
rätt.

råte dar å fosse wihr affuom läffuät digh/
wihr sweikö oldro fulde wihr dajom. Hå
Gudz hunglade ädhgiärem wihr en/ädh
wihr sweikom nossede amässe wihr lesuö.

Lasse Olsson. Wälborne Herre eder hand
Recker iagh nu förvethan stand/
Til at wara troghen och huld/
mit liiff wäggha for eder skuld //

Her Gu. Jagh tackar eder thesfore.

skaf. Welent i nu så wäl giöre.

Tu eller try hundrade män.

Unge förer i marken hän // (mact.

Moot them grymme Kong Christierns.

Lasse Olsson. Wälborne Herre thet ähr sagt.

Saken iagh til migh antager.

Efter eder min saak lager.

Så wilia wi nu fore ryckia.

I Gudz namn fienden tryckia.

Til/äch Westerås/hon ligger.

och stälgerar the fast trygger.

Jagh hoppas wi bliffua flere.

och dageligh oss förmehre //

Andoch Gudh kan wel så hiälpa.

Genö them stoor krigzmact stälpa.

Haffuen nu man fritt modh alla.

Fienden skal niderfalla.

E ij

ACTUS

ACT: II. SC: I.

Gustvaus. Lars Oloffson / Nuncius.

Gustavus

Gudh skee loff som off thenna gångh
Hulpet hassuer / sienden bångh
Redelighan tå giordo wi /
Kördom them aff Westerås by
Sienden mott oss så stålde war
At hon slåt ingen fruchtan bar.
Hon fálte och sådana ordh /
The wi förwissa hassua spore /
At om ån Dalkarlar nu fleer
I thre wekor regnade nehr /
Wille the åndoch them möta /
Men the fingo wellight stöta.
En part medh hästarnar i siön
Kände / thet war en wåldigh döön /
En part wåriornar fastade /
I klöfret in the hastade /
Til at taa Absolution
Så war theras Opinion.
Wi haa all theras fältstycke
Medh lodh och kruit / batre lycke
Önska hadhe wi en kunnat /
Genom Gudz hielp ha wi wunnet.
Lars Oloffson iagh kenneer wål /
Siendens art och theras fäl.

Th

The plågl a altiidh giffua flycht
Når them hårde warder efftertryckt/
Men når the åter see site ram/
Komma the modigh igen fram.
Wårt foelck dricka nu miédh och wiijn
En part liggia druckna som swyn.
Ty warer ey sehna til foet/
Farer strars fienden emoot
Medh thet måsta foelck i sinnen
Ju för ju betre besinnen.
Banden aff swinfathen slagie
Haffuer iagh thet medh förtagie
Såkerheet och större willa/
Bättre éhr de och wijnet spill'a.

Lasse
Diofson

Jagh faar medh foelcket nu óstadh
Fulsinnat som E. N. migh badh.

ACT: II. SC: II.

Spote Maie Michiol / Kare Bliffen Mok.

Michiol Hy Hy du stabbys / nu tryckie migh ádh iþr
godt wårhá landzknichte / måsse wihr sám
dricka / rauta / och smella / etter wå-
ro sinne målde oss hårdás i iådas / dásse
blykoppár früdåde i m stella á oss. Druck
yh och helle i atte / dásse warem gládier
so lándge ádh stande á.

Sis

R. W. Siå nu iåne / kråldec / ahr icke igh frelli
Mats gluspadh brott i hr issan kappan. Nu wil
igh hella i adh dig saup nu då atte iår i hr.

Michiol Datt beide / här å huad so smelde.
Mats Igh hagsas ådh i hr Lasse Olsson ahr
spånnas min fiundumra / ondom ey ådh.

Michiol. Kappom i oss so länge wi i hr bellom nodh.
Du / siå nu kumbe Lasse Olsson atte / wil-
som gåma bort oss taste ahr gohr iåda.

Actus II. Scenz III.

Lasse Olsson. Nuncius. Her Gustaff.

Lasse Olsson Thet war Herre som i sadhe
Fienden sikh mannat hadhe.
Wite på torget stodh wårt möte /
Wån the fingo wälligh stöte.
Wi goffuo them så wälligt baas
Iagh täncker the minnas then kaas.
Här widh Westeråhrs tornera
Medh oss wilita the ey mehra.

Her
Gustaf. Effer Gudh nu oss har giffuit
Lychan / så at wi ha bliffuit
Fienden öffuermächtigh wår /
Eo här i Westeråhrs så swår
Legath fuer / så bör Gudh tack /
D. i. m. å. e. tänckia in thet suact

wara

Vara säkre / ty thet första
Ahr wäl begynt / men thet största
Står til baka / ty synes gode
Beslita oss fäste och släte
Medh hast från the Danske tagha /
Våra saker i acht haffua.
Iagh haffuer några dagar wände
Efter Jöns Olsson som war sände
Sigtuna och Torstun härade
At vpreesa / ey försäratt
Kommer en thet / hwadh mon han wil
Lars Olsson / fragher honom til.

Lars Olsson Huru står til medh Jöns Olsson /
Huru honom går sagher om.

Nunc: Erkebispens fougde Väncht Biugg
Har giffuit hans sålck tämligh hugg.
Från Upsala medh hundrad man
Til Torstuna så rychte han.
Jöns mente haffua ingen nödh /
Thersfore bleff han slagin dödh

Her Göstaf. Lars Olsson tagher an then saak /
Sagher ehr efter i sult maak.

Lars Olsson Iagh drar stadh medh min footgån-
Wäghen blir oss inthet länger. (ger

Nuncius: Om Biuggen säger iagh och sant
I Enkiöping han licket want /

D

Bleff

Bleff aff Lars Erson affslagheit
Ähr nu til Bpsala draghen.

Lars Olsson Fort i Lars Erson thet sägen
Ät han möter migh på wägghen.
Från Rynningen til Bpsal fritte/
Iagh miz mitt folck / och han medh siff
Dragon / wij kunnö förrasta (sta.
Vence Biugg när han måst må bra

Actus II. Scena IV.

Vence biugg. Tuå hans Knechter / Lars Olsson

Vence biugg I dagh wil iagh lustigh wara
Vår för fienden ey fara.
Spånare och skickadh åhra
Hwilka som nogh kunskap bāra.
Hār i Trågården lustigh ort
Hār åhr hwarcken balck eller port.
Wij kunnom gwāda och dansa
Ey nu moot fienden skanga.
Knechter dricker i / påike gwādth du
alt för ett medhan wij dricka.

Miles Gåthår gåthår stalbroor try påß /
I dagh wille wij tagha laß.
Hwar dagh wij ey gestebudh nå.
Agom thet spel medhan wij få.

Miles Tack bror som en welligh häffman /
Iagh giör bestedh tappert försan.

Gäär

Gothår broor heel kunnan igen/

Tu giör bestedh och war en seen.

Benché Jagh har druckit som iagh har måst/

biugg Kunnat/ nu tycker migh åhr bäst

Låggia migh neder til doffua/

På thenna plaz lustige soffua/

Uther strax at dricka stå vp/

Så at låta åhr altiidh godt. (nedh/

Lars olson See huar Bence biugg har lagdt sigh

Jagh täncker han skal wakna wedh.

En annan dröm på stan/ slå an

På trumman fäller an walan.

Benché Hvem slår här så hårt på trumman

biugg Doh sålten iagh måste vnnan/

Hån en piil iagh i armen fick/

Så når han migh åth hiertat gick.

Actus II. Scena IV.

Archiep: Bence Biugg/Canonicus, Her Gustaff.

Archiep: Om Gustaff Erson iagh hörer/

Allt huru han wåldight förer

Krigzfolck emoot Konung Christiern

I landet/sätter alståds wern.

Så will iagh ey lenger skal gå/

Om min macht någott gella må/

I Swårige iagh Erchiebisp åhr/

Dij

Medh

Medh råtta och thet namnet båhr.
En herre åhr iagh såsom han/
Det skal han få wetta försan/
She ther min tjänare Vence Biugg/
Wisserligh då har han fåt hugg/
En pül har han fåt i sin arm/
Hår effter skall bliffua alarm.

Vence Biugg Her Gøstafz folck har thetta giordt.
Min Herre haffuen i thet spordt.

Arch: Halt pülen iagh verryckia wil/
Och om tu botas kan see til.

Vence Biugg Herre iagh kan nu inthet mehr
Sala/ Gudh han beware ehr.
Iagh känner wäll hwar thet håller.
Gudh iagh nu min Siäl befaller.

Canonicus Ahrewyrdighe Herre min/
Iagh giffuer medh ödmuika sin
Från Her Gøstaf Erson thetta
Bress/ i kunnen ther aff wetta/
Swadh hans mening åhr och behagh.

Archiep. Iagh achtar honom en i dagh/
Hans begäran iagh alt wäl weet.
Bpsäia Kung Christiern troheet
Wil han at iagh skal / inthet så/
Så lenge som iagh leffua må.
Iagh wil sielssuer här på swara/

Så lenge i hoos migh wara.
Här vp mina friska hoffmän.
Ith Upsala wii wele hån /
Her Gøstaf thet Salutera,
Gom wil oss spostligh regera.
Efter wii nu Upsala see /
Så mågen i fort förete /
Wår tilkommelse bebådha /
Iagh wil see hwem som st all rådha.

Canonjcus Erkiebispēn ähr här före /
Wist wil han efter eht köre /
Erntusenne til foot har han
Fäm hundrade til häst försan.

Gustavus, Från Upsala wil iagh medh hast
Inthet skal han nu så migh fast /
Til Rynningen wil iagh dragha /
Så länge mitt folck må haffua
Tilfälle sigh thet försambla /
Thet må Bispen medh migh handla.

Actus III. Soena I.

Her Gustaf / Lars Oloffson /

Gustavus, Underligh går i werlden til /
Om man thet medh öghon see wil /
Har förändras / och her klandras /
En han rasar / annan fasar.
O Stockholm sän iagh tigh sågh sist /

D iij

haff

Haffuer tu thet förfarit wiff.
Stoor förandringh haffuer tu sedt/
Tigh oc Swäriges barn ähr thz skedt.
At sedhan then Saligh Herre
Sten Sture ful aff/ ty wårre.
Iagh täncker tu skal minnas thet/
Barn och barns barn effter tigh med
Kung Christiern han wart här inē/
Thet bliffuer til ewigt minne.
Lars Dloffson iagh edher sågher/
Wij moste ryckia wårt lågher
Ifrån stadhen til Kotabroo/
Iagh spår om i welen migh troo/
Ther bliffuer bättre qwastebadh/
Din som för vpå någhon stadh/
Kotabroo skal wål bliffua kändh/
Här effter i Chrönicor nämndh.

Lasse
Olson

Iagh ähr ändoch rätt myckit gladh/
Bthaff thet stora qwastebadh/
Medh Erkebispenn så til gick/
Altsamans hans folck rätt skam fick.
Iagh fölgde så bispenn i hæl/
Dch hadhe när stuckit i hæl
Honom/ när han sigh vndan gaff/
Fogh Per Hanson vp samma slaggh.

Ther

Thet war gått at han i fara
Och så kom / som iagh mon wara /
Vårt widh Ladeby wadhhande /
En kneckt migh i watnet rände.
Thet åhr skedt / iagh seer wi moſte /
Hår liggia lenge / thet koste
Hwadh thet kan / iagh ſkal en ſläppa /
Saken / för ån iagh kan tåppa
Fienden medh Gudz hielp / förty
Stu the ſnare ſläppa Stocholms by.
All ſlåt i Swerige beſtallat
Haffuer iagh / ſaken beſallat
Frogne Swenſka män / förbiuder
Thet blir gåt / then något lidher /
Om Gudh giſſuer godha dagha /
Kan man them tå bättre dragha.

Actus III. Scena II.

Frw Chriſtin Saligh her Sten Stures och hennes döctrar
Magdalena och Frw Cicila, Miles.

F. Chriſt: Allſå hålla the Danſka ordh /
Hår öſſuer må himmel och jordh
Görja. O Gudh ſee tu her till
Som plåghar altiidh wara mil.
Mitt fäderneslandh far nu wål /
Huru ſwår åhr migh thenna ſål /

min

Min salighe Herre ähr dödh
Nu kommer iagh i större nödh.
Föres fången i Danmarkz Landh/
Ach huru går migh nu i handh.
Bättre ähr doch mista liffue
An medh skam en fånge bliffue.

S. Cicil:

Ach min hiertans käre morkiär
Giffuen edher icke så där.
Mitt hierta motte migh briste /
Då iagh min Hårfar bortmiste /
Sorgh kom migh nu åter vpå /
Då min Herre togz migh ifrå /
Sin hals vnder swärdet böja
Moste han / Rungen til nöja.
O dödh o dödh tagh migh och så /
Iagh nu en lenger leffua må.

Jung:

Min hiertans Morkiär och Syster /
Migh en heller leffua lyster /
Men så hielper doch ingen gråät /
Wii moste alla skilias äth /
I fångelsät wår endalyche
Bliffuer / snart warder wårt liff trycke /
Efter thenna sorgh ewigh frögd /
Wanthom wii vchi Himmels högd.

S. Chirst:

Ia min hiertans döctrar käre /
Hadhe wii en Gudhz ordz läre /

hwar

Hwar skulle wi doch sökia tröst/
Ach huru ligger migh på bröst/
Fäderneslandet så illa
Uhr och stadt/ hwem kan then willa
Stilla/ Gudh see til medh tinne.
Nådhe/ titt folck haff i minne/
Then wold/ orätt och så förreer/
Som nu skeer vthan all mildheet.
Gudh giff Gostaff Ehrson medhgång
Kunna affwenda thenna twångh.

Miles

Tagh sägher ehr i mosten fore
Kan inthet lidha i så store
Talen/ i ähren doch fånga
Få inthet så mycket bång.

S. Chir:

Far wäl Sverige/ iagh eh; wäl seer/
Hic då kommer iagh aldrig meer.

Jungf:

O Swäriges barn som nu här stå/
Och wår olycka see oppå/
Hempnens doch om i kunnan thet
Som all annor öffuerwäld medh.
Hempnens thet tyrannen een dagh
Vthan all doom/ sigh till behagh/
Lätt affhugga Swenskt blodh så mång/
På en lichen stundh icke lång
Dealige aff ädel blodh
Så och två Bispar/ Herrar godh

¶

Free

hwar

Tree Borgmestrar aff Stockholms stadh/
Fjorton Rådzherrar samma badh
Möste alle huffwudh böna
För swerdet / Rungen till nöya.
O Stockholm Stockholm far nu wäl
Wij draa hän een ynkeligh fäl.

Miles

Hör slika ord the ställa fram /
Går fort heller i sku så stam.

Jung: Jagh fornimmer wij möste medh
S. Chirst. Gudh förbarne sig öffuer thet.

Actus III. Scena III.

Gustavus. Tabellarius.

Gustavus. Jagh täncker hwilket stoort anhangh
Kung Christiern har i fremmand land /
Keysar Carls syster han äger /
Hoos Däfwen och myckit wägher.
Een Keysarens syster sagher /
Konungen i Wngren haffuer.
Then tridie vchi Francrike
Har Konung *Franciscus*. Slike
Potentater på sin sidda /
Haffuer Kung Christiern / så wiidha
Ähr han medh mångom befryndat.
Thet han Swärige til sigh skyndat.
Haffuer medh tyrannij och list /
Wisserlighän Gudh tilseer wist.

När

När och andra Potentater
Få wehka hans groffua dater /
Ossuervald / list och tyrannij
The styggias honom såsom wij.
Therfore iagh strax schriffua wil /
Påsswen och andra Herrar til /
Om thet omennistlige mordh /
Som här uthi Swärie ähr giordh.
Uff blodz och giuehan och han skull /
Kundhe han aldrig bliffua full /
Andelighe och werldzligh mån
Sådana wij ey så igån /
Haar han som Tyranner plägga
Låchit tagas uthaff wägga.
Skynder ehr medh bressuen till wäg /
Uchter hwadh swar ther upå sägz.
Mitt wärff i Lybeck och råtta
Stolen i medh bressuet thetta /
Wij begårom hielp och biståndh
Behaff them uthi thenna twångh /
Krigz och rustningh wij behöffua /
Få wij hielp / så sku the pröffua /
Wij them redeligh betala /
Behan någhon swijsk och fala.
Steep / krunth / lodh och bössor godha
Wij aff them Wänligh förmodha.

Tabell.

Iagh far åstadh spar ingen flise/
Kommer medh swar åter snare huse/
Gustvaus. Nu wil iagh åht Östergöthland
Reesa / chet snarast som iagh kan/
Eher iagh doch ey lenge bliffuer/
Åther migh strax huse begiffuer.

Actus III. Scena IV.

Arffwidh Westgöthe / Erich Flåmmingh / Gustavus.

A. West. Gudh skee loff kiäre Herre bliidh
I kommen til Ösgöthan midh.
Warer wålkomme så mycke/
Gudh giffue ehr altidh lycke.
Iagh låther edher strax förstå/
Nec nu får några daghar så
Medh sexton skeep i Stegborgzskär
War Göffringh Norby stålder här.
Medh honom slogos wi heel dagh
På sidstonne togh sådant lagh/
Nec Göffringh måtte giffua tape
Hasta til Skepen åndoch knapt.
Störste hopen söckte i sion/
Göffringh fick några slagh til lön/
I hålen aff een hoffman fast/
Ehen honom fölgde medh stoor hast.

Nadi

E. Fläm.

Nädighe Herre tilkennå
Giffuer iagh hwadh migh mon heñå.
Våren Von Mellen giffuer op
Edher tilhanda Ståtborgz sloff.
Troheet han och edher recker/
Edhers Nådñ honom en wråcker/
Thet han förr har varit ehr moot/
Begårer han uthslå hoot.
Junker Thomas i thenna stundñ
Fången aff migh i Furasundñ
Iagh edher tilhanda förer/
Medñ honom hwadh tåckes görer/
Ne wiñ honom thenna gången
Gick underligh finge fången.
Jee skeep han ifrån sigñ sånde
På kunskap/ Gudñ thet så wånde/
Thet samma skeep wiñ finge fatt/
Låthe thed strax bliffua fulsatt
Medñ wåre egit folck/ tillbaka
Uth Juthan gå/ för then saka
Wille Thomas sitt skeep fågna/
Wånte ther wara sin ågna.
Wiñ togo honom som en gåst/
Then kommen war i wår aråst.
Medñ wår flåta moot the Danstas
Lådhe wiñ/ medñ them at hanstas/
E iij Fin.

Fingo them' fack all i sänder /
Medh hwadh the hadhe i händher /
Allenast then finsta Prussen
Stridde moot som han war ryssen /
Then wil doch medh eldh optände
Folck och hwadh han bar opbrände.

Gustavus Gudh skee loff som altsidh hielper /
Fienden war niderstiälper.
Nu will iagh äther tilbaka /
Äth Stockolm migh sachtu maka /
Och honom rätt hårde bestalla
Läggia til medh machten alla /
Ätt driffua Kung Christierns partii
Äff landet och aff Stockolms by.

ACT: III. SC: V.

Söffringh Norby allena.
Till Calmar iagh medh alla mache
Nu kommen war uthi then ache
Här Gøstafz läger affbräckia /
Det sedhan till Stockolm sträckia
Honom ther wälligt giffua baas /
Men nu slår iagh på annan kaas.
I Danmark står inthet wäl til
Thersfore iagh tije inthet wil.
Från Danmarkz Herrar och Rikzrädh
Som ähre tilhopa i dädh /

Haffue

Haffuer iagh fått tiende san/
Att Kung Cristiern som en tyrann/
Ther inne begynner slachta
Och mörda/ migh will iagh wachta.
Mdrigh ingen Kung Christiern troor
Vthan Segred trullkonan stoor/
Och Dybika hennes dotter
Medh hwilka han kokar dotter.
Them skall man hoos honom sinna/
Dybika ähr hans bolinna.
Vth Gotland wil iagh migh giffua/
Een siöröffuare ther bliffua.
Wisby sloht ähr fast och wäll bygde/
Thär kan iagh wara rätt så trygde
Får iagh ther fring om migh stanka
Lybesta/ Swenska/ och Dansta/
Hwart the segla wil iagh röffua/
Thetta ähr migh godt at pröffua.
The som i östersjön naringh
Sö lia/ och sijnä förtaringh/
Theras godz iagh til migh wänder
Engelsta wäll som Hällender.

Actus III. Scena. VI.

Gustavus allena.

Förwisso iagh nu förnimmer/
At then tyrannij begynner

Off

Öffua / kån sigh aldrig måtta.
Eller aff thet onda råtta.
Men at Gudh tyranner lidher
Och medh straffet något biidher /
Thet skal ingen vndra vppå
På sidstonne the wist straff få /
Kung Christiern myckie öffuerwåld
I Swerige vthan återhåld
Giorde / vthgiöck ofkyldigt blodh.
I Danmark och ey lenge stodh /
För ån han begynte låta
Så at en steen moste gråt r.
Sånia wiste gammal och ung /
The hadhe fått en grymman Kung.
Men nu haar Gudh then tyrannen
Driffuit vth aff bådhe Lannen.
Mildhe Gudh iagh nu tackar tigh
Som migh aff nådhe underligh
Hulpic haar aff mångf farlighheet /
Iagh thet fast bekänner ock weet /
Gudh sielff haffuer wårcket driffuit /
Och fäderneslandet giffuit
Efter ruffet Stilheet och roo /
Såkre wij nu i Swårige boo /
Fruchte tyrannens arge fundh
Inchet / hans partij sammelundh.
Wij haffuom all sloff och fäste igens

D. Joh

D. Joh

Tgensfätt/ thet ähr wäret bäffe/
 Slott och städher män så godhe
 Ähre förtrod/ wi förmodhe
 The skola sigh förhälla wäl/
 Som them bör medh förnuſte och ſtäl.
 Vären von Mellen Calmar ſläte
 Och ſtadh i anwardningh har fätt.
 När Göffring Norby thär från drogh
 Han thet medh ſtadhen til sigh togh.
 Endoch iagh för Stockholm länge
 Legat haſſuer/ en ſtoor mängde
 Sold bortwiſt/ the Danſke mere
 Ja ähn mång tuſende flere/
 Och haſſua likwäl moſt rummit/
 Slott och ſtädher haa wi wunnit.
 Een herredagh ähr bewiliat
 Och aff alle ſtänder giliat
 I Strengnäs Juny then färde
 Tit giffuer iagh migh på färde.
 Gudh läthe altingh wäl tillgå
 Godh rådhy och anſlaghy finnas på.

Actus IV. Scena 1.

D. Johannes Legatus Papæ, her Göſtaff/ Ständerne.

D. Johan: Wyrdigſte Biſpar/ Wälborne
 Herrar/ Edle och eedſworne/
 Wällärde/ Wälachtade män

ſ

Iagh

Iagh repeterar nu igän
Någott aff then Oration/
I godh acht och Opinion/
Som Mester Knut Wallårde man
Domprosten på Latijn stält fram
Haffuer kostelighen och wäl/
Betäncker edher medh godh skäl.
Swerige är Konunga Riske/
Man finner ey monga slika.
En Konung offhaffua tiänar.
Then Gudh och lyckan förlänar.
Men effter wi wette hwadh mon
Genom Her Giöstaff Erichson
Gudh nådigast offhaffuer gjorde/
Thet i fremmande land är sporde.
Så bedher iagh låther ey aff
För än Her Giöstaff til behagh
Giffuer swar / at han wil vara
Vår Konung / och off försvara.
Om sädherneslandet haa nist/
At thet en ryckes hit och tist.
Then dyre man Gudz helige/
Påfwen i Rom then Wyrdige
Fadren / weet iagh wäl behaga
Hwadh wi här i saken laga.
Iagh ähr hans Legaat i thet seen/
Wi och förnimme vthanmeen

Wat.

Aff konungzligh stemma och blodh
Ahr Herr Gostaff then Herre godh/
Til ac regera solet och land
Haffuer han högdt weet och förstånd.
Walborne Herre Her Gostaff
Medh allo flit då bedher iagh/
Loffuer edher wilia bliffua
Swärigies Konung/ til fridz giffua
Swärigies riikes ständer ey sigh
För åhn i thet loffua gunstligh.

Gustavus

Edher allom för then åhran
Store / och wålment begåran
Facker iagh / men thenna byrda
Fager aldriugh an / then wyrda
Vör migh altidh / hwem i annan
Här til vchwalien tilsamman.

Stånd: Nådigste Herre doch wår bön
Hörer och wånter aff Gudh lön.

Gustavus

Hwi skulle iagh thetta giöra
Dch migh sielff i tunga föra.
Aff tunge arbeethe och mödha
Ahr iagh trött / elliest minfödha
Kan iagh wallfå / thet åhr swårt fall
Sittia på een så högghan pall.
Lydno och hullskap medh min edh
Swär iagh / hwem elliest will taa wed.

Ständ. Herre anseer doch then faræ
I hwilken wij måste wara/
Om i wår begäran affslå/
Wij ingen annan falla på

Gustavus. Jagh bedher i migh förskona
Medh Swärjigies riikes Crona.
Een annan iagh then unna wil/
Och wil inthet gierna här til.
Men hwad hielper/ thz Gudh förseer.
Som man minst täncker thet så steer.
Wil iagh förtensktul antagha
Regementet/ all ting lagha
Som iag i Gudz thēs högstes namn/
Efter mitt bästa förstånd kan.
Gudz åhrasökta först/ thernäst
Gemeene bästa aldramäst.

Ständ. Wij tillsäne hulskap och troo
Wågom för edher luff och bloo.

Legatus. Thetta möte wij doch ände/
Gudh alt til thet bästa wände.

Actus I V. Scena II.

Rustici Hägge/ Kulle.

Hägge. Välkommen heem från herredaa gran.

Kulle. Segne heder Gudh. (ne/

Hägge. Käre huru ha ha gode til på härredaa.

Kulle. Omckit wällogt ha/ Her Gusta Chryson

bleff forad til at bli wår Runung

Endh

Hägge. Gudh gee han wille bli en godh wäl-
luger och fraker Kuning.

Rolle. Zoo fullar har han så loffuat / iagh kan in-
thet annat troo ähn han skal hållatt / han
ähr rätt een wälluger Herre seer så fromt
uch / han seer inthet så grymt uch so Kung
Christiern.

Hägge. Ja / wi må säya hädh. wi finge Ku-
nung när wi finge Kung Christiern
etc.

Actus IV. Scena III.

Bären von Möllen allena.

Huru skall iagh miñ saak anslå /
Ät iagh nu medh migh bliffua må.
Ther en gångh end rådñ begynner /
Han gör sikh sielff store bekymmer.
När iagh war sticket til Gochlandh /
Medh macht aff Göffring Norbys hand
Ther tagha / i förstonne rätt
Iagh migh stälte på alla säte /
Serar effter til Göffring migh gaff
Giorde alt effter hans behagh.
Drogh man in och bleff hans fadder
Drack migh wäl druckin och ladder.
Så läha all Sommarens om

S iij

Ende

Syncke migh wara een stoor mon.
Når iagh til Calmar åter heem
Igen kom medh skam / war en seent
Migh här bekräfta medh all macht /
Medh Bønderne strax giöra pacht /
Som iagh i förlåning hadhe
Behaff Her Gøstaff / och sadhe
The wore migh giffne egna /
Så begynte the migh fågna.
Nu seer iagh thet in thet gälla /
Therfore då wil iagh fålla
Min bogh på een annor roosa /
Fast åhn alla thet en roosa.
Medh hustru och barn fore dragha
The Tyskland / och medh migh tagha
Guld / sølff / peningar och smycke /
Swadh iagh har all godhe stycke.
Gå migh sådhan huru thet kan /
Iagh weet thet taar någorstådz lan.
The iagh här på slåtet har satt
Förre åhn the sigh giffua satt /
För weet iagh the från sigh stötha
Herr Gøstaff medh lodh / fruch mötha.

Actus IV. Scena 4.

H. Gøst. M. Lars Cancellarius.

Her Cansler migh til hiertat går /
Thet myckla fålcket såsom får Jagh

Iagh widh Calmar slott haffuer mist
Genom Vären von Möllens list.
Gudh låt the stelm få sin lön/
För then stora skadha och hön.
Hwadh han gjorde iagh mon róna/
Stelmar illa wällgiordt lóna.

M. Lars Hwadh hielper nådighe Herre/
Gudh stee loff thet gic ey werre.
Slottet haffuen i igensått/
Hwem weet huru stelman åhr gådt.
Gudh honom finner hwar han far.
Een elack enda honom tar.

H. Göstaf Iagh migh grämmer/ kan ey hielpa
Ut och mongen Krigzman stielpa.
Behi storm/ thet åhr ey vnder.
Iagh seer och listiga funder/
Som the Lybista össuerlagde.
Hadhe i Mallmöön genom pacht
Medh the Danska/ een sådan harm
Sticker iagh ey gern i barm.
Hwadh wij på Gättland mon koste
Åhr omsis/ förtryta moste
Migh hårdt thetta Mallmö beslute/
Som gic på bedragerij vth.
Men iagh wil här om tillsamman
Medh ehr tala een tiidh annan.

Hera

(M. Lars)

Thed iagh wll tala tisdeligh.
I weten at Gudh then högste
Haar ehr giordt til en landzförste/
Giffuit Sveriges rike i hand/
Til at regera folck och land.
En othwald Konung i åhren/
Thersföre medh rätta bären/
Om Gudz åhra medh allastise
Omsorgh ock ther om hassuen nist.
Lagher nu ther om aldrasörst/
Och låther thed wara ehr törst/
At wii må hassua Gudz ord klart/
Förvthan stård och falska fart/
Från Påffwens mörcker och willa/
Ther många sin siäl förspilla/

Gustavus

Her Sangler i talen rätt wäll/
Och hassuen ther til full godh ställ.
Gudz nitelstkan hassua i acht/
Vör migh altiidh medh allo macht.
Iagh hassuer wäl hördt predika
Någre om fleer stycken sliska
Som i säya/ men huru som
I hetta åhr weet iagh incher om.
Kan thet sigh i Gudz ord grundha
Bndfaller iagh ingalunda.

M. Lars

I Gudz ord thed sigh grundar wiff
At Påffwen åhr then Antichriff

Om

Omhwilken Apo stlen schri ffuer/
Then sigh för een Gudh och giffuer/
Sitter i Gudz tempel som Gudh/
Motstår doch all Gudz lagh och budh/
Wärclar i orättfärdigheet
Tekn och vnder medh stoor falskheet.
Hans Cardinaler och Munkar/
Medh andra sådana Funclar/
Ehwart som taffan hon luthar/
Tije wenda sigh thessa stutar.
All theras trachtan och begär/
På girugheet och högfärdh ähr.
Hwadh mon the annadt och råtta
Ähn the wilia sin buk mäta/
Aff thet the aflatz breff sälia
Många siele måsor Wällia.
Medh sådane wi inthet köpa
Himmelriiket / fast wi löpa
Werlden kringh. Christus har en gågnh
Oss frijat aff Dieffulens twångh.
På honom stole wi wist troo/
Om wi wilia få ewigh roo.
Når dödhen han wil oss gästa/
Tjänar oss lihet til bästa
Påswen och hans hela parti/
Medh alt theras finangerij.

Gustavus: Swij kommer thet nu först thår til
Iagh åter gerna werka wil/
At man Påfwen för Antichrist/
Ansee skal/ För war ingen twist.

M: L: Honom åhr aldeles så gäde/
Som then hela Schrifte haffuer spåde//
Schriften iwo thet wist lära mon/
At thenna förtappelsens son
Stulle en gångh uppenbaras/
Och hwadh han war wist försaras.

Gustavus: Hvem förde sigh först upsättia/
Mooe Påwens lärdom och slättia.

M: Lars: Någhra haffua sigh wäl wördat
Här om/ men the åhra mördas
Straxt aff then Antichrist grymme//
När the sådant mon begynne.
Men Doctor Luther moste han
Låtha fara/ then dyra man
Medh modh och lärdom begåffuat
Aff Gudh/ hans namn wari loffuat.
I Wittenbergh på thenna dagh
Leffuer then dyra man/ och iagh
Haffuer hans Discipel warit.
I mång åhr/ thår medh försarit
Al war saligheek rått grund/
Then thår swika kan ingalundh.
Mester Dloff Petri medh migh

Soms

Som nu i Strenghets så hemligh/
Rygdomen Schrifften uttyder
Och thet han lärde har utspröder

Gustavus

Här Cansler migh ähr mycket käre/
Hwadh i sagde haffuen och migh lärde.
At wi må Gudz ord haffua rene/
Föruthan falskheet och så meen.
Thed ähr och så i sanningh wist/
Att wår uthwalde Erkebisp
Doctor Jöns far landet omkringh/
Och medh en grå munk håller ting
Och marknader/wijer kläckor/
Stenar/altare/ och stockor/
Sälter aflagbress och många
Siålemåpor/ alt mon gånga
Huru han skal Penningar så/
Såna rätt hwadh han såna må.
Sådant affguderij öffuar
Han/och Gudh ähran borttröffuar.
Jag mände i går befalla
At the skulle honom kalla
Til migh/seer hwar han kommer thår/
Serare emådhan iagh ähr här när/
Skolen i honom tilsala
Ly länger thår medh förhåla.

G ij

Actus

Actus IV. Scena V.

M. Lars / Doctor Jöns / R. Gistaff.

M. Lars Här Doctor ähr thet edart kall/
Hassuen i aff Påsven besall/
Ne i medh slukt affguderij
Faren fram och finanserit.
Uldrigh har Christus wår kiäre
Herre / befale sådant läre /
Man skal sälta bore Gudz riike /
Wisa klocker / stycken slike.
Thed har han befale predika /
Om wij Helwetit ondwiika
Wiliom / så sku wij allena
Troo på Christum / honom mena
Genom sin Dödh och förskyllan /
Oss saligh giöra tilfyllan.
Kiöpa kunna wij ey Gudz nådh /
Allt står i hans ewigha råd.
Aff nådh wij salighe bliffue
Få årffua ewigha liiffue.

D. Jöns Hwad iagh hafuer giordt miz godh skal
Weet iagh / och wil förswara wäl.

Gust: Så myctit iagh har Studerat,
Finner iagh thet ey funderat
Behi Gudz helga ord och lagh.
Har här medh thesfore fördragh /
Här öffuer iagh och så klaghar

och

Och migh slät inthet behagar/
At wij som andre vthlensta/
En haffua Biblen på Swänsta/
Ther aff hwar kunde wetha så/
Hwar wår saligheet grundar på.

D. Jöns

Hår öffuer i mycket klagha/
Thersfore wil iagh snart lagha
At thet nya testamentet
Skal på Swensko bliffua prentet.
Iagh wil thet sielssuer vertera,
En skui thet klagha mehra.

Gustavus

Hår åhr och thet många qwidha/
Thet man en heller bör lidha/
Så mang onyttighe munkar/
Caniker och sluka funkar.
Aff Cronones rånta tagha
The til sigh/ från Cronan dragha.
Iagh wil nu medh edher ingå
På edare Capitel/ ther må
Wij wijsdare hår om höra
Och sådan hwadh listt åhr göra.

Actus IV. Scena VI

R. Gidstaff/ Capitulares,

R. Gustavus

Wällårde män iagh medh edher
Wil tala / thersfore bedher
I thet så optagha wille

G iij

Dij

At iagh ther medh ey wil ille.
Sötkia thet bästa i gemeent
Wil iagh / och har alsiidh så meent.
The stora Immuniteter,
Privilegier frisheetter /
Aff hwilka i så brassa fort
Hwem hassuer them int eller giordt:

Capit:

Aff Gudz mittelstan wäl betänckt /
Til Kyrkior och Scholar them skänckt
Hassue mång Konungar Christne /
Kensare och Herrar / witne
Ther om bäre böker månghe /
Cröniker och Schriffter longe /
Ther til har och gemene man
Aff fryia willia skänckt försan.

Gustavus Thet kan wara sådant åhr skänckt /
Mån orätt åhr doch Cronan händt /
Genom Munkars bedrägerij
Påswens stemplan och tyrannij.

Capitul:

Siälffuer then aldråhögsta Gudh /
Hassuer uthi sin lagh och budh /
Inthet förbudie meddela
Prestomen / at them skal seela
Eller brista inthet wil han.
Seem til uthi Egypti lan /
Når then dyra tiden wor thår
Om hwilken Moses witne bår.

Tå the Egyptier alle/
I thed stora hungers falle/
Mofte Pharaoni falia
Hwadhe the hadhe uthan walia/
Sigh sielffue medh hustrur och barn/
At undfly grymma dödzens garn/
Ukrar / boskap / hwadh the hadhe
Mofte the giffua i wadhē.
Alla Pharaonis egna.
Thår genom wordo the bleffna.
Men Presterna så uppeholte
Konungen medh spiffningh / thet wölte
The hadhe riikligh uphälde
At the slått in thet bortfælde.
Seem til och så uthi Gudz lagh //
Huru Gudh effter sitt behagh
Gaff stora Immuniteter
Privilegier, frithetter /
Siina Prestes och Levites
Hwem giffuer doch där på wiffere
Först hadhe the egna skådher
Frita / thår bodde the fädher /
Och Gudh hadhe them förordnade
Egen huus åker och wårdnade.
Thet war icke en ringa winst /
Leviternes slechte som minst
Hadhe aff the andra slechte /

Aff offer Gudh them och techte
Stor inkomst låcha bekomma/
The hadhe ey lichen fromma
Aff the förstfödlingar alla/
Som aff folck och såå mon falla.
Ne Gudh them sådane underlagt
Hadhe / woro the i stoor ahte
Fojada Gudz öffuerste Präst
I siälff thet låsen aldrabäst/
Til åchte Konungens systter
Hadhe han / mehr här om lystter
Migh nu in thet myckie tala
Och såfenge tiidhen förhala.

Gustavus

Wällärde män i haffnen wäl
Salat / thär til hafft godha skäl
I some / men welen i höra /
I moste åtskilnat giöra
Mellan testamenten bådha /
En så Presterna så rådha /
I thet nyia som thet gamla /
En kunna the så nu handla.
En så beklädde the tu kall
Dömde om blodh i wärldzligh fall
Förutthan thet the natt och dagh
Studerade uti Gudz lagh /
Lärde folcket / vnderwiste /
Efter som Gudh them uplyste.
Nu haffua Prester beställa

Dm

Cap.

Om andeligh saker / wälla
Kunna the sigh ey medh rått
Wärldzligh macht och wälde / thetta
Kommer them til som Gudh bära
Besalt har Swerdet / försåra
The medh the onde : förswara
The godha vthan all sabra.
The skolen i och rätt förstå
Iagh ingalunda meenar så /
Them andeligom skal röffuas
Ifrån hwadh them kan behöffuas /
Iagh wil the sku åhrat bliffua /
Och them rijkligh vphåld giffua.
Synnerligh them som Gudz ord rätt /
Wilia predika / lära slätt
Vthan lögn och bedrägerij /
Som nu dichta munckars partij.
Läthe / onyttige Munckar /
Prelater / sådana funckar /
Som leffua i så wellust stoor /
Alltidh stempla / tånckia vproor /
At thessa theras prebänder
Stora boremistia / thet ländert
Til Gudz namns loff / prijs och åhra
Vthan rätt the inkompst bära.

Cap.

Läthe them som sådant göra
Mista / hwadh skole wij höra /

h

The

Thed andra liggia i lättia/

Wi fahra medh ingen flättia.

Gustavus.

Wallårde mån en annan tiidh/

Wele wij här om talas widh.

Jagh moste til Dalan lända/

Och see huru man kan ända

Thet vproor Jöns en yng flane

Ther haffuer kommit på bane.

Han sågher sigh och han fahra

Ynge Steen Stures son wara/

Then doch bleff i förliiden währ/

Här i Upsala lagd på bår/

Och wardt herlighan begraffuen/

I het wål i minne haffuen/

I Westeråhrs skal til behagh/

Här effter hållas Herredagh/

Så skal om wår religion/

Hwar seya sin opinion.

Actus IV. Scena. VII.

D. Johannes Brast/ Scholaris.

D. Brast. Hör Dieckne hwadhän kommer tu/

Scho. Från Upsala min Herre nu.

D. Brast. Hwadh falla the ther för en dom/

Om wår fadher Påwen i Rom.

Sch. Rätt Påwen medh hans Prælater,

Cardinaler och primater,

312

Bispar / Präster / munkar / sligte
Kalla the Antichrist riste /

B. Jagh hörer wäl the säna sä /
Huru the thet bewisa tä.

Sch. Apostlen *Paulum* the säna /
Hans Schriffter the myckit wäna.

D. Brast. Hwadh ähret / sena the rätt sä ?
Fast hårde migh thet föreryta mä.
Myckit bätre hadhe warit /
Thet iagh länge har försarit
Paulus hadhe warit bränder /
An at han aff hwar man känder
Stulle bliffua / iagh ha thet sagde /
Men ingen har på sinnet lagde /
Nu sä the thet wäl sielffua see.
Ach thet gör migh aff hiertat wee /
Jagh wil til *Westeråhrs* reesa
Ut Herredaghen / then neesa
Skal aldrigh Påfwen / skee alla
Skola honom plae onfalla /
Så myckit migh står til göra
Skal iagh förhindra then röra.

Actus V. Scena. I.

Konung *Gustavus* allena.

Wälborne Herrar *Riksens* rådhy /
Höghlärde *Bispar* medh dädhy /

H 4

D 4

Och lärdom hwar i sitt wärde/
Hile/wälbördighe/lärde
Förståndige män och godhe
Iagh kan ey annars förmodhe/
Edher är allom kunnigt wäl/
Behi hwadh lägenheet och skäl/
I migh til Konung haffua wale/
Och regementet migh befale.
Hwadh iagh förr och sedhan haar giorde/
Ähr i alla werldenne sport.
Thetta ware vthi sitt wärd/
Cronan haar iagh aldrigh begärde/
Vthan är ther til fast tvingat/
Ingen ähr här medh förringat.
Behi hwadh uödh och fahrligheet/
Iagh migh satt haffuer/hwar wäl weet.
Behstāt haar iagh all then nödha/
At frelsa landet från nödha/
Gudh stee loff ale haar gått wäl aff/
Them som wäl mena til behagh/
Nu tycker migh bliffua förswäret
Regemente/ ty thet är håret
Wara Regent/ ey i händer/
Haffua thet til Cronan lānder/
Māste deelen har Påwen hände/
Från Cronon til falsk Gudztienst wānde/
Thet

Thet gör at wij ey Gudz Ord reen/
Haa ochan flärd falskheet och meen.
Therfore hassuer migh syng gott/
I thetta möthe på all mått/
Om godh reformering handla/
Alla the saker förwandla/
Som så högdt aff nödhen ähre/
Om wij wilie Gudz Ordz lähre
Hassua reen/ och hwar i sitt fall
Bliffua behäldne ochan fall/
Min artillar iagh nu edher
Läther opläsas/ och bedher
I welen ther på swar giffua/
Och tänckia hwadh rådhy skal bliffua.

Konungens artillar ähro thessa.

Här läsas artillarna vp.

Actus V. Scen II.

Thure Jönson/ Konung Göstaf/ Hans Brast.

Thure Jönson. Hörer toleligh Edhers nådh/
Så länge the samman sin rådhy
Och swar leggia/ låter hwar fridt
Säna sin mening/ intet bliffua widd/

R Göstaf. Ja men/ iagh wil gierna höra/
Hwar och een sitt swar framföra.

Hans Brast. Wij alle som ähre satte/
I Andeligh stand/ befatte

Off här medh intet / ty Påfwen
Haffue wij giordt eedh och loffwen /
Från hans beslut och hans decreet /
Wika wij intet medh wår weet.
The som göra orått wåra
Låta them straffas som dårå /
Ly kunna alla omgålla
Thet som någhra få missfålla.
Thet synes nåstan förmyctie /
Man Dispar skal så förtryctie /
The sku ey få Slott och Fåste /
The på haa sin boe och nåste.
Thet öffuer mång Muncher klagas /
Kan annars wål bättre laghas /
An the plat alle affsättes /
Myctit annat kan och rättas.

R. G. S. Swadh mon i aff Adlen seya /
Welen i och Påfwen wena.

H. Thu. J. Wij åhrom i samma mening /
Kunna en vndfly föreningh /
At haffua medh Påwen i Rom /
Som rätt giffuer sentens och dom.

R. G. Här på wil iagh icke bliffua
Edher Konungh / i må giffua
Gronan hwem som edher tåcktes /
Aldrigh iagh ther til opwäcktes.
Thet är en vnder almogen /
Åhr galin och redheboghen /

Tillalt onde vproor och tweddråcht/
Thän bliffuer ther til vrvåcht/
Aff them som borde affrådha
Alle tumult / vproor och wådha.
Rätt nu står migh wål til róna/
Huru i wålgerning löna/
Iagh rätt gör så myckit iagh kan/
Får likwål en annat än stam.
Til tacka såghen i gerna/
Nren softe ti min hierna/
Iagh söker edher vthan flårdh/
Andeligh och timligh wålfårdh.
Therfore iagh nu sågher aff
Riket / doch medh sådana lagh:
Först at i betalen medh hast/
Hwadh iagh i Swerigie äger fast/
Hwar staka och jorde arff medh.
Til thet andra sku i och thet
Betala som iagh haar aff mitt
Kostat på Riket / giffuit frite/
Så wil iagh aff Swerige dragha/
Aldrigh mehra umforgh haffua/
Om thet ena eller andra/
Strax så wil iagh hådhan wandra.

Actus V. Scena. III.

M. Lars Cancell. H. Thure Jönson / Adelen/
M. Måns Söner.

Wål

M. Lars. Wälborne Herrar och flere/
Godhe män här äre meere/
Betäncker edher vñi tiidh/
Hwadh råd h i skolen tagha widh.
Här giffz intet eridie annat/
Min ord skolen i wäl samma/
Hwadh Her Göstass nu haffuer sagde/
At wij betrachte ligger macht.

H. Th. Jön. Ingen kättare iagh i år
Bliffuer/ aldrigh så illa går/
Präst och Munckar wij sielffue
Stu södha/ hwart thet kan hwelffue/
Tagh bliffuer ingen Lutheran
Ihr wedh thenna läro ey wan.

M. Måns. Jagh bedher i weleu höra/
Migh och någhre ord framföra.
Öffuerwäggher i hwadh sakra/
Wij nu åter skole wara/
Om wij Her Göstass förskiutha/
Serare tå wåra saker lutha.
En annan kunne wij icke
Wälta uthan stoor mistycke/
Ther til och omöneligh är/
Hwadh Her Göstass i Riiket här
Igher igenlösa/ ther til
Betalningen han haffua wil/
För alt thet han bekostat haar/
Aff sitt eghit tå kriighet war.

Wår

Wår öghon ähre än wätthe /
Aff the förra swåra lätthe.
Hår Göstastaff haffuer doch lijkwål /
Sweriges Rike giordt myckit wål /
Om wiij thet så snart bortglömma /
Skal then högste Gudh oss dömma.
Thet synes ey gott råd h wara /
Komma widhare i fahra.
Hår Thure Jönson edher iagh
Stoorligh tackar för thet behagh
Dch godhe mening i bäre /
Moot oss som andeligh ähre /
Men doch min wålborne Herre /
Fruchter iagh thet skal blii werre /
Om wiij aldeles stå thet på /
Huru the andelighe må /
Behålla så myckit som för /
Iagh ey uthan skal seya tör /
Många kunna och wål mista /
Dch ändoch haa ingen brista.

Nobiles.

Mester Måns edher medh rätta /
Bör stoor tack för talet thetta /
Wiij kunnom noghsampt besinna /
Dch i sanning thet besinna
Gant wara som i haffuen sagdt /
Thet bör ey bliffua nidherlagdt.

Disputerer i som ähre/
I andeligh stand och läre/
Thet kan ähn sulle bliffua gåte/
Förr war wärre i alla mått.

Ständer. Wij sänom rätt hwadh wij meena/
Ingen skal oss thet förmeena/
Her Gjöstaff wij ey bortmista/
Fast thet bliffuer wårde ord siösta/
Mester Lars så wål i gören/
Om i gån up och förhören/
Om Her Gjöstaff doch wil bliffua
Wår Konung wij gerna giffua/
Honom all then tiensst och ähra/
Som en Konung kan begåra.

M. Lars. Jagh går åstadh och giör min flist/
Thet bästa som iagh kan medh mist/
Ty alla Ständer bewilia/
Och aff wålbetänckt rådgh gilia/
The artiklar och rätt alle/
Som Här Gjöstaff mon på falle.

H. Th. J. Jagh kan migh wål tilfridz giffue/
Medh Her Gjöstaff / mån ey bliffue
Wil iagh wid Lutheri Låhra/
Thet skal migh inctet försåhra/
Wil Her Gjöstaff ey godh wara/
Så och iagh / thet stå sin fahra.

Actus V. Scena IV.

M. Lars/ Nobiles, M. Måns Sommar/

M. Lars. Jagh har hoos Hår Gøstass warit/
Medh alffwar then saak förfarit/
At han skulle komma hit nedh/
Och när ständerna tala medh.
Men han gifuer ey annadt swar
Gudh alleen weet huadh lagh thet tar/
Ihn thet han gaf när han uthgik
Senast här ifrån/ annade fick
Jagh ey /i må andra sticka
Och see huadh the så för lycka

Nobiles. Måster Måns Sommar giörer wål/
Går och i up på samma skål/
Måster Abraham blijr ey swårt/
At försökia ärendet wårt/
Andre godhe män och medh gå/
Wij hoppas i swaren godh få/
At Her Gøstass allenast nedh/
Wille komma/ och tala wedh
Ständernar/ alla begåra
Han oss bewiisar then åhra.

M. Måns. Ja män/ wij thet gerna giöre/
Gudh alt til thet bästa före.

Actus

Actus V. Scena. V.

R. Gustavus / Ständerna / M. Måns Electus
til Strengnås / Electus til Schara / Johannes Brast.

Gust. Effter allas edhers begär /
Så ähr iagh nu nidhkommen här /
Endoch iagh aldeles medh migh /
Hadhe beslutit sannerligh /
Sweriges Regemente afflä /
Doch effter i så stån ther på /
Kan iagh inthet annars göra /
Ähn at iagh skal ehr bön höra.
Iagh förstår hwad Gudh har förseedt /
Intet galler menniskligh weet /

Ständerna. Gudh beware Edhers Nådhe /
Ware medh edher i rådhe /
The Puncter som ähre framstälte /
Haffue wij beslutit samhälte /
All godz och gårdar bortgiffne /
Til Munckar och Clöster rissne /
Sådan som Konung Carls reffst war
Måghe the råtte ärfvingar /
Som them ha mist igen kalla
Dch siggh tilhända medh alla

Gustavus Willien i doch til fridz wara
Wår uhtwalde Bisp til Schara
Såsom och i til Strengnås medh /
Wij aff edher begäre thed.

Jaffsänen slott och fäste
Som i haa / til Cronans bäste.

Elect. til Hwadh eders nådh wil / ey affslår

Schara Jagh / tienar eder som iagh mår /

Elect. til Jagh migh och wål til fredz giffuer /

Strängås Ehrs nådh altijdh troghen bliffuer.

Gult. Måster hans brast hwadh menen it /

Sagher edher meningh fram frii

Welen i Munkaboda slott

Mista / giffua Cronan til loff.

Hans Eders nådhe i min liffztiidh

Brast Begårar iagh thed / warer bliidh

Gult. Mey thed skal ingalunda stee /

I mosten thed strax från ehr gee.

Stånd Nådigsta Herre rätt alle /

Ständernar nu ther på fälle

Om Cröningen så wist beslute

Thår på går wår all begår uth.

Gult. Jagh förnimmer thed skal thår till /

Som then högste Gudh haffua wäll.

Thersfore kan thet behagha /

Wele wij saken så lagha /

Cröningen må thed snarast stå /

Wij kunnom alting redha få.

Actus V. Scena VII. Ultima

Här tala två Bønder som wore komne ifrån Cröningen
och seya huru thet haffuer tilgådt.

I ij

Epilo

Epilogus.

I Godhe Herrar hwar effter annan/
Hustrur och Jungfrur alle tilsamman/
Wi hassue nu hörde mz hwadh stoor mödha/
Konungh Göstass frelste utass nödha
För hundrade åhr wårt fäderneslandh/
Ther före bör gammal och ungh försan
Betänckia som lessuer på thenna tidsch/
Huru Gudh wårt land hassuer warit blidsch
Alle sådan/ ther thed stundom i fara/
För syndernas skul hassuer måst wara.
Litwål åhr thed ale in til thenna dagh/
Bewarat effter Gudz godhe behagh.
Har hast af Konungh Göstassz stemma godh/
Regenter så långan tidsch högga blodh.
Hassuer hast/ oc har Gudz ord klart och reen/
Behan wigskelpelse/ och falska meen.
Man finner i främmade landz städher/
Bthi een stadh/ fins mång lærös wädher/
Mån i wårt hela Konunga rijke/
Åhr all rum aff reena läran like.
Sådan Gudz nådh skal off til hiertat gå/
At wi medh tacksamheet ther tänckia på.
Synnerligha på thenna Jubelfäst
Bör off ther öffuer glädias alsom måst/
Gudh

Gudh giffue om werlden så lenge står /
Efter oss åter itt hundrade åhr.
At them tå leffua samma saligheet /
Mätte och hånda / som oss åhr beteet.
At lika som wij nu mådh stoor fromma /
See Konung Gøstaf then förstes blomma /
Konung Gøstaf then andra regera
Öffuer oss alt gæde *Institnera*.
At thet samma måtte och them hånda /
Och at Gudh wille saken så wända
At thet wår nådighe Konungz barn /
Må framdels wåra Sweriges Rikes wårn.
Och barn effter barn som för Gudz åhra
Och thet gemeen baste umforgh båra.
Wår Comedia haffue wij spelat /
Giffuer oss til thet wij haffue felat.
Wij bidie storligh och så förmodha /
At alla wilja holla til godha /
Hwadh wij taalt haffue efter thetå tiidh /
Then högste Gudh ware oss allom bliidh.

FINIS.

PERSONÆ COMOEDIÆ

Prologista var Dn. GUSTAVUS Drenstierna.
 Her Göstaf Erichson. Petrus Magni Agrivillius.
 Rustici { Petrus Johannis Roslagius
 { Petrus Jonæ
 Archiepisc: Laurentius Nicolai Typæus.
 Nuncius. Abrahamus Erici Upsaliensis.
 Aron Person. Laurentius Erici.
 Benche Brunson. Laurentius Matthiæ Nericius.
 Dalekarlar { Daniel Johannis Elvedalius Dalecarlus.
 { Jonas Laurentij Dalecarlus.
 Lars Olofsson. Petrus Petri Huntherus.
 Benche Biugg. Sueno N. Helsingius.
 Canonicus. Nicolaus Johannis Hussius.
 Frw Ehrstin S. Herr Steen Stures. Laurentius Kruse.
 Hennes döterar Frw Cicilia. Jacobus Grönebergh.
 Jungfru Magdalena. Magnus Eliæ Rhalambius.
 Arffwid Westgöthe. Sueno Laurenti Westgothus.
 Erich Flåmmingh. Jacobus Matthiæ Pontanus
 Söftringh Norby. Magnus Nicolai.
 D. Johannes Legat. Papæ. Johannes Campanius.
 Bären Bon Mellen. Michaël Erici Kolmod.
 M. Lars Cancellarius. Laurentius Chesnecopherus.
 D. Johannes Brast. Ericus Andreæ Roslagius.
 M. Måns Sommar Electus til Strengnäs
 Olaus Nicolai Ubsaliensis.
 Electus til Schara. Jsraël Laurentij Starbecchius.
 Epilogista. Var Dn. Suanto Horn. Milites. Ständers
 na och många andra åhre inthet skriffne.
 Larvatores
 Petrus Magni Luculander Ostrogothus.
 Johannes Achatij Salemontanus Wesm.
 Carolus Hendrici Pryg Nericius.

4.

le.

us.

et

